
ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA**Identificació de la sessió**

Núm.: 5
Data: 29 de novembre de 2018
Caràcter: ordinari
Horari: de 19.07 h a 21.54 h
Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch,
a la seu del Districte de Ciutat Vella

Assistents**Presidenta del Consell**

Mercè Homs i Molist

Vicepresidenta del Consell

M. José Arteaga Muñoz (GMPSC)

Regidora del Districte

Gala Pin Ferrando (GMBComú-E)

Regidors adscrits

Koldo Blanco i Uzquiano (GMDCs)

Consellers i conselleres

Eva Alfama i Guillén (GMDBComú-E)
Ferran Caymel Ubia (GMDBComú-E)
Santiago Ibarra Oriol (GMDBComú-E)
Natalia Martínez Rodríguez (GMDBComú-E)
Jordi Rabassa i Massons (GMDBComú-E)
Albert Sancho Doldan (GMDBComú-E)
Ade Boyle Álvarez (GMDBComú-E)
Marc Rodés i Salanqueda (GMDDemòcrata)
M. José Chacón i Salvador (GMDDemòcrata)
César Martínez López (GMDDemòcrata)
Oriol Casabella Troncoso (GMDPSC-CP)
M. Josep López Samper (GMDERC-AM)
Marc Borràs i Batalla (GMDERC-AM)
Laura de la Cruz Termes (GMDERC-AM)
Julia Barea Sánchez (GMDCs)
Elisabeth Jiménez Cara (GMDPP)
Joan Suqué Puig-Serra (GMDCUP-PA)

Secretària del Consell

Yolanda Hernández i Darnés

Gerent

Mònica Mateos Guerrero

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** saluda els assistents i obre la sessió.

Tot seguit, fa palès que no es viu una situació normal en aquest país, perquè hi ha presos polítics i exiliats i demana que consti en acta la seva queixa i solidaritat.

Recorda el funcionament de les audiències públiques: es fan blocs de cinc intervencions, de veïns o entitats, per un temps cinc minuts cadascuna, després intervé la regidora i, finalment, s'obre un torn de rèplica d'un minut. Comunica que en aquesta sessió comencen les entitats.

A continuació, dona la paraula a la representant de la Llibreria La Dolce Vita.

La Sra. Leonor Mojica (en nom de la Llibreria La Dolce Vita)

Buenas tardes. Primero, dar las gracias, porque tenemos aquí una librería, en los porches de esta plaza, de Vicenç Martorell, y por la mañana ahora a los sintecho los hacen salir y se puede limpiar, y la tienda se puede abrir con normalidad. Pero a la noche resulta que vienen otra vez estas personas, se instalan allí y vienen con perros, que los llevan sueltos. Y, entonces, estos animales entran a la tienda y esta chica está cogiendo miedo, porque piensa que le pueden morder. Los tiene que sacar ella. Y ellos le están haciendo bullying. También dice que la insultan y que al perro le hacen así como «ves y muerde». Y, bueno, esta chica casi podría decir que está a punto de dejar la tienda también y marcharse.

Entonces, pues, bueno, agradecería ver qué se puede hacer sobre este tema, porque, claro, esto es un tema de todos: de ella, nuestro y un poco de todos. A ver qué podemos hacer.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la Comunitat de Guàrdia.

El Sr. José Manel Cabrera (en nom de la comunitat de Guàrdia, 5)

Buenas noches. Ya me conocéis. Soy José Manuel, de Guardia, 5. Yo vengo a comentar lo que llevo comentando tres años y medio: el ruido nocturno. Continuamos sin poder vivir; baja un poco más en invierno porque ya podemos cerrar ventanas, pero estamos igual. Continuamos igual. No hay manera de solucionar el problema.

Yo no sé, el plan este que tenéis de subvencionar ventanas, pues, yo no sé hasta qué punto va a ser efectivo, porque, bueno, creo que es 150, según he leído y tal, pero en verano tenemos que abrir ventanas igualmente. O sea, no podemos dormir..., o ponernos aire acondicionado.

Esto es un problema, no sé, de empezar a plantearse que no puede ser. En las calles donde vivimos nosotros no se puede mezclar... Únicamente con que se inspeccionara bien y se empezaran a cerrar todos los locales que no tienen licencia, que son ilegales, acabaríamos con la mitad del problema. Ya no estamos hablando de los que tienen licencia, porque esos parece que..., bueno, «tenemos una licencia y ya somos intocables», ¿no?

Los sonómetros cantan, nos dicen que estamos soportando un nivel de ruido que es perjudicial para la salud. No sé si es cierto que habéis elevado el umbral de decibelios para que... No es cierto. Vale, bueno. Lo habré entendido mal, que habéis elevado el nivel de decibelios para que se adecúe a la normativa. Es igual.

No puede ser. Yo no sé quién... Si alguien tiene una idea de cómo solucionar esto, que la dé. Poneros de acuerdo entre vosotros, no solo los que gobiernan, toda la oposición, todos los partidos. Ciutat Vella se va a quedar sin vecinos. Ya se está quedando sin vecinos. Pero no podemos vivir. Es que es imposible.

Y vuelvo a repetir, esto no es el problema de la farola que no funciona o una acera que está estropeada o el container que..., yo que sé qué pasa con el container. Esto es problema de salud pública. Nos está afectando a la salud. Según dicen los estudios, los ciudadanos de Ciutat Vella vivimos una media de seis años menos que no sé qué otros de no sé qué barrio. ¿Cómo no vamos a vivir una media de seis años menos, si no podemos descansar? Si nos está afectando ya a nivel neurológico, a nivel de hipertensión, de enfermedades... ¿Cómo queréis que...? Es que seis años me parece poco. Tenemos los ancianos del barrio durmiendo con ansiolíticos porque, si no, no pueden dormir. La gente que se tiene que ir a trabajar por la mañana, pues imagínate cómo nos vamos, con los ojos por el suelo. Son las cuatro, son las cinco, son las seis... No sé, mirar el horario de discotecas, que cierren antes... No sé.

A ver si alguien tiene la solución. Si alguien tiene una idea, pues poneros de acuerdo entre todos vosotros, porque, si no, no haremos nada.

Muy bien.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació Illa RPR.

El Sr. Iván Rivera (en nom de l'Associació Illa RPR)

Buenas noches. Bueno, ya me conocéis. Gala, me gustaría decir cosas positivas y que realmente tú lo entendieras y que estemos de acuerdo, pero es que, lamentablemente, llevo en esta asociación dos años y medio y en estos dos años y medio casi todas las cosas que hemos pedido es que no nos has tomado en cuenta. Te lo digo de verdad. Te lo digo con la mano en el corazón. Eres una persona agradable, hablo muchas veces contigo, hablo con más gente de tu partido. Hablo con todos los partidos, porque en la calle Robador hay un problema de sobreocupación del espacio público durante las veinticuatro horas del día, que yo no sé cómo se tiene que solventar, ni sé cómo se puede solucionar. Y el compañero que habló antes habló del ruido. Pues, oye, la sobreocupación del espacio público, mira..., yo que vivo aquí, y que cuando salgo de mi casa me voy a UGT y cuando salgo de UGT me voy a mi casa, que paso todo el día por aquí, ¿cómo es posible que constantemente en la calle Robador haya más gente que en las mismas Ramblas? Porque es que tampoco es que la calle Robador sea una calle tan preciosa. Es que no lo es. Ahora, todos sabemos el porqué, y este porqué yo no sé cómo se puede solventar.

Te digo esto porque me gustaría que la próxima vez que nos podamos ver me des algún tipo de solución. Mira, la sobreocupación produce que esté durante todo el día sucio, pero no sucio..., y yo no me quejo de que no pase la gente que tiene que barrer y la gente que tiene que tirar agua, es que lo hacen. Pero es que la gente que utiliza el espacio público se dedica durante todo el día, lamentablemente, a comer, a beber, a tomar café, y son incapaces... Ya puedes colocarles un basurero a cada uno de ellos, los que están en la calle, que lo tirarán al suelo. Yo con esta gente al principio no quería hablar. Hoy en día saludo a todo el mundo, hablo con todas ellas, con todas, y se lo digo. No saben comer pipas. Cuando yo les digo: «Oye, ¿y por qué este comportamiento que tenéis, por qué lo hacéis cuando la gente de la acera de enfrente

y del mismo lado vuestro saca a los niños, que tienen que ver cosas que no se tienen que ver?» Dicen: «Ah, nosotros no traemos a nuestros hijos al barrio.»

Claro, yo es que... Te cuento estas cosas porque es como yo las vivo. Ahora bien, no solamente existe este problema. Hay cosas que son más fáciles. Me tendré que quejar de la iluminación. Solo me has puesto farolas en el lado de enfrente, en el lado mío no hay ninguna farola. Tú pasas por la noche, da pena de ver... A no ser que tenga que ser la calle Robador más oscura que el resto, porque, si tiene que ser así, pues entonces está correcta.

Yo luché mucho para que tuviésemos un lavabo, la calle Robador no era precisamente la ubicación, pero, bueno, ya lo acepté y lo hemos comprado. Es una buena idea, está aceptado por todos nosotros, pero, te insisto, faltan más lavabos.

Mira, con la actitud de la política del buenismo hemos conseguido que el Raval se llene de gente que vive en la calle, que ponen sus colchones... Yo lo entiendo, si es que si yo viviera en la calle intentaría hacer exactamente lo mismo. Pero yo entiendo que tú tienes que luchar para que eso no ocurra, porque es que, si no, solo favorecemos a un grupo de personas, y yo supongo que un político lo que tiene que intentar hacer es favorecer gradualmente a todos, que es difícil, pero tendrá que hacerlo o intentarlo. Pues, hay mucha gente en la calle. Nos prometisteis aquí mismo, hace unos años, que nos quitaríais el segundo sitio de reducción de daños que hay en la calle Robador. Sigue en la calle Robador. Seguramente se acabará este Gobierno, que tampoco queda mucho, y seguirá en la calle Robador.

Yo es que a veces parece cansino, pero, si te das cuenta, cuando ya uno viene tres o cuatro veces... Las primeras me encantó venir, porque traíamos niños, nos disfrazábamos de payasos y trajimos críos. Ya no los podemos traer, porque ahora tú les pones guardería y ya no nos los dejarían subir. Pero, bueno. Aún así, aunque sea así, ¿cómo es posible que cosas que yo estoy convencido de que están de tu mano no se puedan solventar? Te lo digo como un favor, te lo pido con buenas palabras. Te lo pido para ayudar a los vecinos de un lado que están totalmente desprotegidos.

Mira, yo no sé si tú sabes de cuántos pisos se ha apropiado el Ayuntamiento en la calle Robador, pero que sepas que en el número 33 han pasado cosas, ha muerto una persona, ha muerto más gente, y no ha salido ni en los periódicos ni en ningún sitio. Yo creo que de estas cosas hay que ocuparse, no solamente preocuparse, sino que también hay que ocuparse.

Muchas gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació de Veïns de la Maquinista.

El Sr. Antonio Peñalver (en nom de l'Associació de Veïns de la Maquinista)

Bona tarda. Bé, jo no m'haig de presentar perquè ja em coneixeu tothom. Venia, primer, per les coses que passen a la Maquinista. Allà estem abandonats totalment. La vigilància, nul·la completament.

Abans d'ahir van passar uns alemanys amb un nen petitet i li van pegar un tirón a la dona, i l'home portava una cadena i li van treure la cadena. Hi havia un moret davant i un altre moret darrere. Va començar el nano a plorar, vam haver de baixar els veïns, agafar-lo i emportar-se'l fins que els pares vinguessin. Però qui agafa aquests nanos? Si corrien com gamos! Demano, per favor, tant a tu com a aquests senyors d'aquí, que

prenguin les mesures oportunes per fer que no passi més no això, sinó és que allà és cada dia.

La roba no la poden estendre als patis, perquè no hi ha llum. La llum fa tres mesos o quatre que l'estem demanant. No hi ha manera.

És a dir que demano, per favor, d'una vegada per totes, que agafeu la Maquinista com a peça de la Barceloneta, o de Ciutat Vella, no apartar-la, sinó com a peça de la Barceloneta, com fins ara havia estat, però, noia, des que... Bé, no vull colar-me.

Sí que demano que feu el favor de fer això i mirar la seguretat d'allà. Ara, si hi aneu, veureu vint o trenta nanos a les escales fumant porros i altres coses. És a dir que, d'una vegada per totes, feu l'impossible per arreglar una mica la Maquinista.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Sílvia Martínez Rubiño.

La Sra. Sílvia Martínez Rubiño (en nom propi)

Bona nit. Doncs, avui vinc en qualitat de mare i de veïna, encara que ja em perdonareu si em surt la presidenta d'AFA que porto dins, perquè les tres figures es van solapant.

Us porto avui un resum d'un treball que han fet a la classe de la meva filla, que va a segon de primària, del barri de Sant Pere i Santa Caterina. Entre altres coses, els preguntaven: «Quines coses t'agraden del barri?», i els nens anaven contestant, doncs, «Que estem al centre de Barcelona», «Que tots ens coneixem», «El Mercat de Santa Caterina», «Que hi ha moltes coses per fer, moltes activitats», «Els veïns», «La biblioteca».

D'entre les coses que els preguntaven, també demanaven pels comerços: «T'agraden les botigues d'aquest barri?» I els nens deien: «Les de tota la vida sí», «La majoria sí, algunes no», «Sí que m'agraden, però cada vegada menys», «M'agraden les botigues del voltant del mercat», «Algunes sí, com la de fruits secs»... «Les de tota la vida» posen els nens.

I, després, respecte a «Quines coses no t'agraden del barri?», els nens deien: «Està molt brut i fa soroll», «Hi ha molts turistes», «Falta seguretat», «No m'agraden els robatoris i el tràfic», «Els veïns fan molt soroll», «Hi ha molts bars».

Com veieu, les respostes d'aquests nens, que tenen entre set, vuit anys, aproximadament, no són gaire distants de les nostres com a veïns. Llavors, vinc aquí una mica a recordar la problemàtica que tenim, no?

Als carrers de Sant Pere continuem amb una manca de seguretat. Jo que visc en un primer pis, cada matinada són crits de noies que les arrossequen, que les roben i que algú baixa a auxiliar-les. I, a part, aquests robatoris cada vegada són amb més violència.

Els veïns del carrer Freixures, que m'han contactat perquè avui no podien venir, m'han demanat que els faci una menció. Estan farts de les baralles, de la narcoactivitat al carrer Freixures, dels locals i els pisos que hi han ocupats en aquella zona, inclús l'altra nit d'un intent d'agressió sexual.

Ens estem adonant que continuem perdent equipaments, això ja us ho hem traslladat en moltes ocasions: als jardins del Pou de la Figuera els nostres fills ja no hi van; el Palau Alòs tampoc el fem servir.

En resum, doncs, que encara estem patint, i sembla que va per llarg. Llavors, us demanem una mica a veure com podem solucionar aquests temes.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Bona nit. Començo directament.

A la persona de la Llibreria La Dolce Vita..., efectivamente, como tú comentas, por la mañana con Guardia Urbana se va justamente para levantar a las personas sin hogar que están durmiendo en los porches. Es verdad que hay esta intervención de mañanas, que es la operación Diana, que se hace en otras zonas del distrito donde tenemos gente durmiendo en la calle –que lo junto también con lo que comentaba Iván. Efectivamente, hay un aumento de personas que duermen en la calle, porque uno de los problemas de los que se deriva es justamente el problema de la vivienda. Hasta ahora, sabéis que el Ayuntamiento tenía un programa que se llama Housing First, que es que a la gente que está en la calle se le ofrecía un piso para poder salir de la calle, o en otros casos es ir a un albergue y después poder ir a una vivienda para recuperar la vida normal, por decirlo de alguna forma. Con la crisis de vivienda que estamos teniendo ahora mismo, uno de los problemas es que tenemos los recursos absolutamente colapsados, de hecho, hay listas de espera para poder entrar solo en los albergues municipales, ya no para los pisos. Y, efectivamente, nos está suponiendo un problema de aumento de sintecho el hecho de tener una emergencia habitacional como la que tenemos.

Dicho esto, eso no quita que no haya que evitar situaciones como la que comentabas en la librería. El Ayuntamiento tiene un equipo que se llama el SIS, Servei d'Inserció Social, que es el que trabaja con los sintecho y que, además, es el que les ofrece los diferentes recursos que tenemos como Administración. Lo digo porque son los que mejor se conocen a las personas sin hogar habituales del distrito. Se lo pasaremos al equipo del SIS para que puedan hablar con los propietarios de los perros. Igualmente, miramos también con los técnicos de barrio, con Guardia Urbana, cuál es la situación para ver qué otro tipo de intervención se puede hacer allá para evitar que justamente pase lo que comentabas tú, que esté la dependienta con...

José Manuel, ruido nocturno: un clásico. Soy muy consciente de que hay un problema de ruido. De hecho, creo que hemos hecho muchos esfuerzos para intentar mitigar el ruido al que están sometidos los vecinos y vecinas de Ciutat Vella durante este mandato.

Entonces, tú comentabas el tema de las ventanas. Yo siempre lo he explicado. Nosotros ahora hemos abierto una convocatoria de subvenciones, en la zona de Arc del Teatre, Escudellers, las zonas que están más afectadas por el ruido por la noche, para que podáis optar a esta subvención para reforzar las ventanas y para poder tener ventanas que cierran bien. Pero siempre he dicho que esto no era la solución definitiva, que era una medida más dentro de un paquete de medidas para bajar el nivel de ruido.

Quiero decir, somos conscientes de que a la gente que no tiene aire acondicionado en verano esto no les sirve. Ahora bien, sí que nos parecía que era imprescindible poder hacerlo, no como la medida definitiva, pero sí... Y aquí tú también sabes que con el Plan de usos justamente lo que hemos hecho es prohibir que abran nuevos locales vinculados con el ocio nocturno, y que para las reformas que se tienen que hacer en Guàrdia, Est y demás, se mira también qué tipo de pavimento es el que absorbe mejor el ruido. ¿Que esto no es suficiente? Estoy de acuerdo, porque es verdad.

No hemos subido los decibelios a los que puede estar expuesta una persona para que los locales cumplan la normativa, entre otras cosas porque, además, quien determina los decibelios a los que puede estar expuesta una persona sin que eso tenga efectos en la salud no es el Ayuntamiento, es la OMS, la Organización Mundial de la Salud.

En ese sentido, tú pedías que se hicieran inspecciones a locales ilegales. En Guàrdia se han hecho diferentes inspecciones, no solo a locales que estén funcionando como Les Enfants u otros que tenemos en la misma calle, sino también a la cannábica ilegal que está allá. Se seguirán haciendo inspecciones. De hecho, a partir de la semana que viene volvemos otra vez con una tanda de inspecciones nocturnas, justamente para ir a los locales que tienen más afectación.

Tú también planteabas el hecho de si habría que reducir los horarios de los locales de ocio nocturno. Yo creo que en realidad tendríamos que tender a un modelo de ocio en un espacio tan difícil como Ciutat Vella, con calles muy estrechas y edificios bastante antiguos, donde no tuviéramos ocio nocturno. Ahora bien, mientras tanto, seguramente sí que tendríamos que poder llegar a algún tipo de entente donde vayamos reduciendo el nivel de ocio nocturno. De momento hemos actuado a futuro, prohibiendo que abran nuevos espacios de ocio.

En todo caso, en Lancaster se ha hecho mucha intervención también por parte de la Guardia Urbana con lo que tiene que ver con venta de latas y demás, que hoy no está el Youssef, pero que es una queja habitual.

Y, si quieres, detallo todo lo que estamos haciendo. Pero entiendo que lo que tú estás haciendo es poner de manifiesto un problema en el que estamos trabajando, y, bueno, miramos qué más podemos hacer. Pero realmente creo que se ha hecho mucho sabiendo que no hemos podido resolver el problema, que es más estructural.

Iván, has comentado varias cosas. Sí que déjame que te matice una cosa. Dices: «No nos habéis hecho caso con nada de lo que hemos dicho.» Aquí discrepo. Discrepo, una, porque a principios del año que viene empieza la reforma de rambla del Raval, Salvador Seguí y Vázquez Montalbán, que justamente era una de las cosas que vosotros nos pedíais, que esa zona se mejorara, y está pensado para que haya una mejor conectividad entre Salvador Seguí y rambla del Raval y que sea un espacio mucho más amable para niños..., no solo niños muy pequeños, sino niños de nueve, diez, once, doce años, y que ese espacio oscuro que ahora mismo es ese pasaje de UGT sea mucho más amable y que Vázquez Montalbán también sea un espacio mucho más amable y donde se pueda hacer actividad vecinal.

También nos pedisteis que actualizáramos, que revitalizáramos muchos de los bajos que hay en la zona de Robador y Sant Rafael y demás, y, de hecho, la Oficina d'Habitatge se instaló en la plaza Salvador Seguí también, en parte, por una demanda vuestra, porque era un local muy grande que no tenía uso y que entendíamos que daba una sensación de inseguridad y de dejadez. Y por eso también se está haciendo

un esfuerzo en pagar un alquiler, que, ubicándolo en otro espacio, podíamos haber tenido un alquiler más bajo. Y, de hecho, también hay una presencia durante muchas horas del día de Guardia Urbana. Es verdad que en los últimos meses a lo mejor la hemos tenido que desplazar en algún momento a otro lugar, porque hemos tenido una problemática importante en el barrio.

Y lo del lavabo que comentabas tú.

Igualmente, lo de la iluminación, es verdad que se ha mejorado la iluminación en la zona estrecha, que, de hecho, si no recuerdo mal, esto viene del mandato anterior, la iluminación que se mejora en la zona estrecha. La parte de la zona más ancha, si hay que volver a mirarlo, lo volvemos a mirar; esto no es ningún problema.

Entonces, tres temas más que comentabas, uno es el Centro de Reducción de Daños, el CRD. Se está mirando un local. Esto creo que os lo había comentado varias veces: el CRD tiene que estar cerca de Robador, pero entendemos que contribuye demasiado a la densidad que ya tiene Robador tenerlo en la zona estrecha, y llevamos mucho tiempo buscando un local por la zona que cumpla con las características, porque, además de ser una entidad privada, o sea, no es un centro del Ayuntamiento... Y lo que nosotros estamos haciendo es intentar localizar un local que ellos puedan pagar, igual que están pagando aquel en el que están ubicados ahora mismo, para que se puedan trasladar. Y no es que es una petición que hayamos dejado ahí, sino que no es fácil encontrar un local en condiciones.

Y tú decías cosas que están en nuestras manos y que no se solventan. Lo has dicho de manera muy amable, ya te lo agradezco, ¿no?, pero es verdad que una de las cosas que habéis puesto de manifiesto vecinos de la calle Robador durante todo el mandato es el hecho de tener que convivir con las trabajadoras sexuales. Nosotros creo que siempre hemos sido muy claros en nuestra postura sobre el respeto al trabajo sexual, sobre cómo tener que abordar la necesidad, abordar la trata de manera contundente, pero también de asegurar los derechos de esas mujeres. Ahora bien, si hay que continuar trabajando en la parte que tiene que ver con la convivencia, como lo que comentabas tú de comer en la calle y demás, yo creo que eso..., o sea, ya se hizo una mediación, se puede hacer otro tipo de trabajo, y seguramente son cosas que vamos a tener que ir haciendo de manera cíclica. Entonces, esto lo «entomamos» para ver cómo poder trabajar ese problema de convivencia.

Y comentabas también lo de Robador, 33, que, de hecho, lo de la persona que falleció que comentabas está en investigación de Mossos d'Esquadra, si no recuerdo mal.

Y Robador, 33, que también lo hemos comentado, que es el primer edificio que se expropia por parte del Ayuntamiento por incumplimiento de la función social de la vivienda, es un edificio complejo donde ahora mismo ya tenemos la radiografía de qué es lo que hay en cada piso. Y es uno de los edificios que están dentro del paquete de edificios a reformar, que ahora se está haciendo la licitación pública, la contratación y demás, y que se reformarán estructuralmente en 2020. Eso no quiere decir que antes no se actúe en algunos de los pisos que están ocupados o en algunos de los problemas puntuales que hay en la finca.

Antonio, més vigilància a la Maquinista. Deixa'm que et comenti dues coses puntuals. Hi ha una part que, si em permets, també discrepo. No és que la Maquinista ara pensem que no és part de la Barceloneta, ni molt menys. És veritat que dins del Pla de barris, que es va acabar el 2013, si no ho recordo malament, es va fer molta inversió en la Maquinista, perquè hi havia una inversió extra, però no diria jo que no estem tenint cura de la Maquinista.

I, en aquest sentit, tu comentaves això de la il·luminació. Sí que s'ha millorat la il·luminació de Salvat Papasseit en el cantó del parc. Si hem de revisar la il·luminació de la Maquinista, la revisem, cap problema.

Comentaves el tema dels nanos, que ho ajunto també amb el que comentava també la Sílvia, us responc als dos alhora. Dit això, amb aquesta augment de la presència policial que hi ha hagut principalment al Raval, però també en moltes altres zones de Ciutat Vella, de fet, Mossos d'Esquadra ha reforçat, i Guàrdia Urbana també ha reforçat presència al barri de la Barceloneta. La Maquinista està dins del circuit de vigilància, no té un punt fix, això és cert. De fet, hi ha molta més vigilància o moltes més passades pel parc de la Catalana de Gas. I, justament, per estar en l'època de l'any que tenim, estem comptant amb el suport de molts més efectius policials, cosa que jo crec que també s'ha de poder veure. Al Raval és més evident, però a la Barceloneta també ho és.

Dit això, no et negaré –i això és evident, perquè també ho diuen les dades– que tenim un problema de furts, de robatoris. I jo aquí ho he explicat moltes vegades, però evidentment ho torno a explicar. Una de les coses que ens està passant ara mateix, i crec que és important que coneguem la complexitat, és que tant Guàrdia Urbana com Mossos d'Esquadra estan fent moltes detencions de persones que efectuen petits robatoris o robatoris amb violència, furts i tot això. Aquestes persones després passen a disposició judicial, i tenim un col·lapse a jutjats. Llavors, fins al cap de nou o deu mesos no se'ls està donant hora de judici. Aquesta figura que es va crear, que era la de judici ràpid, que estava pensat justament per a aquest tipus de delictes, perquè es pogués detenir la persona i al cap de dos o tres dies tingués el judici i, per tant, això també tingués com un efecte..., que s'espantés, per dir-ho d'alguna manera... Tenim els jutjats col·lapsats. I, per tant, ara mateix, es detenen les persones, però no tenen judici fins al cap de molts mesos.

Això acaba transmetent una sensació d'impunitat que no ens podem permetre. Per això també hem anat parlant tant amb la Conselleria de Justícia com amb la Judicatura per demanar-los que habilitin un altre jutjat per poder descol·lapsar aquest col·lapse que tenim ara mateix. Perquè, si no, per molta feina policial que es faci, per molts recursos que posem des de l'Ajuntament, o per molts esforços que faci Mossos, si després, a nivell judicial, això no té una continuïtat, no anem enlloc i passa això que ens està passant ara, que hi ha hagut un augment dels furts, que ara mateix està estable, però que d'alguna manera hem d'aconseguir revertir.

Tu també comentaves lo dels nanos a les escales. Sílvia, no començo pel principi del que has comentat, però... També ho hem comentat aquí altres vegades. Tenim un problema greu amb els menors no acompanyats, jo crec que tots som molt conscients que quan un menor deixa casa seva per venir aquí ho fa a la búsqueda de un futuro mejor, no? I sabeu –també ho hem explicat altres vegades– que qui ha d'exercir la tutela sobre aquests menors és la DGAIA, de la Generalitat, a qui li estem demanant també que ho faci. També hem de dir que estan absolutament col·lapsats. Han tingut una arribada de menors molt major que altres anys. Des de l'Ajuntament estem col·laborant, hem ofert espais... O sigui, per molt que volguéssim des de l'Ajuntament poder acollir aquests nens i donar-los..., per la nit, no podríem fer-ho, perquè ho ha de fer la Generalitat. Igualment, hem ofert alguns espais i estem col·laborant amb ells, però hi ha un desbordament total i absolut. I això és un problema que jo crec que s'ha d'encarar des d'una perspectiva de país i d'Estat, no només del barri de Sant Pere o de la ciutat de Barcelona, perquè, de fet, hi ha molts altres municipis que tenen aquesta problemàtica. Problemàtica en dos sentits: una és que al final, si tu no et fas

càrrec d'aquests nens, els estàs deixant en l'estacada, per dir-ho ràpid; i, dos, que un petit percentatge d'aquests nens acaben generant dinàmiques que són complicades de gestionar, de l'espai públic. Comentaves les baralles o els robatoris, que és un percentatge molt petit, però que, igualment, jo crec que sí que és il·lustratiu que no estem donant la resposta que hauríem d'estar donant des de les administracions, i en aquest cas en concret la Generalitat.

Llavors, tu deies: «Què li agrada als nens?» Crec que és evident, efectivament, que als nens els preocupen els mateixos temes que ens preocupen als adults. Aquí, per la part de robatoris i de seguretat, una mica el mateix que a l'Antonio. En principi hauríeu d'estar notant una major presència policial, sobretot en aquella zona, sobretot per part de Mossos d'Esquadra, també de Guàrdia Urbana. Amb els robatoris tenim el mateix problema que li explicava a l'Antonio, o sigui, aquest col·lapse judicial. De fet, si mirem..., no és per donar estadístiques, perquè al final sé que el que ens importa és allò que podem veure i tocar. Però, si mirem les dades de quantes detencions es fan, es fan moltíssimes, en comparació amb nombre de delictes que es cometen. La qüestió és això, quina continuïtat té això a nivell judicial.

Llavors, amb el tema dels nous bars, comento el mateix que li he comentat al José Manuel. Hem fet un Pla d'usos que limita molt l'obertura dels nous bars i dels nous espais de restauració, que, de fet, Ciutat Vella és el districte que té més densitat. Ara, amb aquests plans, el que fas és actuar a futur, no pots actuar..., no pots baixar la densitat dels bars que ja existeixen.

I amb el tema del soroll, igual. Estem treballant per poder disminuir el soroll. De fet, a mi, de la zona de Sant Pere, la part que més em preocupa seria la de Calders i Allada-Vermell, que realment tenim gent molt afectada. I el que estem fent són moltes inspeccions. Ara, també cal anar reconduint unes pràctiques que durant molts anys han estat instal·lades.

I només dues coses ràpides. Una és Freixures: des dels cossos de seguretat es van posar en contacte amb el propietari, i ha denunciat l'ocupació. Per tant, això ja està dins d'un procés judicial. Jaume Giral, que també és l'altre edifici que està per allà, també està denunciat, si no ho recordo malament.

No sé si m'he deixat alguna cosa més.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el segon torn, d'un minut, per a les persones que en vulguin fer ús.

La Sra. Leonor Mojica

Hola de nuevo. Primero, daros las gracias por lo que hacéis, porque también es importante para nosotros que os preocupéis de estos temas que a nosotros nos preocupan. Por la mañana parece que sí que se ha solucionado bastante, pero el tema de la tarde..., a las seis y media ya se instalan todas estas personas debajo de los porches. Aparte de que somos muy afectados, porque la gente no puede entrar a comprar, es el problema de los perros, que, al estar sueltos, esta chica está cogiendo miedo y casi diría que quizá se quiera marchar también. O sea, es un problema.

Entonces, si podéis hacer algo, os lo agradecemos.

El Sr. Iván Rivera

Tu respuesta fue... Nos desvías un poco, ¿eh?, porque nosotros lo que pedimos del parque era que se vallara, y lo pedíamos por lo menos hasta que esto fuera una zona cívica segura para los niños, cosa que hoy en día todavía no lo es.

Donde está la Oficina d'Habitatge nosotros te pedimos una ludoteca, y tú pusiste otra cosa.

Y no se trata de convivir, se trata de que hay una ocupación ilícita de todo el espacio público por parte de una actividad ilegal, o alegal. Pero al menos persigue a los proxenetas, porque los proxenetas están en la calle, o permite que la Guardia Urbana pueda cumplir la normativa municipal vigente, y sería mucho más fácil. Porque al cliente se le puede multar. Y, si multas al cliente, deja de haber gente y sobreocupación del espacio público de esta calle.

El Sr. Antonio Peñalver

Bueno, eso de que pasan patrullando por allí, por la Maquinista, no es verdad, porque no entran. Pasan por los alrededores y poco, pero dentro no pasa ni uno. Entonces, aquello es un refugio de los cacos, lo que es dentro de la Maquinista, ¿eh?

Y ¿puedo decir alguna otra cosa más?, que no se dijo aquí antes. Que, bueno, el tema de limpieza y eso, pasan poco, baldeando, y mal. Entonces, hay hierbas también que cortar por ahí, por el Papasseit, por dentro de la Maquinista también, y la poda de los árboles, que hay sitios que hay que agachar la cabeza para pasar. Y concretamente la limpieza del trozo de Andrea Dora, 53 bis, aquello es un estercolero. Que eso ya lo pedí la otra vez, que pasara un poquito la manguera, que no cuesta nada cuando pasan y pasan por fuera, pero lo que es el cuadro de dentro no pasan para nada.

La Sra. Sílvia Martínez Rubiño

Guàrdia Urbana i Mossos fan una feina excel·lent, eh? Nosaltres res a dir i, de fet, sí que hem notat un cert augment de les patrulles. Això s'ha notat.

Com bé deies, el col·lapse al jutjat ens està repercutint en la nostra vida diària, però què fem nosaltres? Com a mares, què podem fer? Perquè jo ara, quan torni a casa, tornaré amb por.

El problema dels menors no acompanyats, en el nostre barri, en concret, és que tenen un accés molt fàcil a la delinqüència que hi ha a la zona i a la narcoactivitat.

I el que dèiem de Freixures o de Jaume Giral, que ha sortit també aquí, com sabeu, després de tancar el bar que hi havia, les Tres Portes, al carrer Mòneg amb Sant Pere Mitjà, tota aquella gent al final s'ha anat diversificant, i ja sabem on estan. I hi han punts negres i conflictius que jo crec que s'han de continuar mirant.

Només una cosa molt ràpida. L'última pàgina del treball és un dibuix que posa «El nostre barri. Carrer de Sant Pere. Atenció: zona escolar». I està molt bé, perquè hem pogut aconseguir que els nens tinguin l'accés a l'escola i la mobilitat millor. Llavors això és un punt a favor que també volia comentar-vos.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

Leonor, lo he entendido. Lo que te decía es que ahora estamos actuando por la mañana, que lo «entomamos», y que nos dejes que vayamos a ver qué es lo que está sucediendo exactamente, y, a partir de aquí, podamos intervenir también por la tarde.

Iván, es verdad que nos pedisteis que el parque se vallara. También nos pedisteis que interviniéramos en la zona, y lo hemos dicho muchas veces, que no íbamos a vallar un parque infantil. Y, de hecho, nos pedisteis que activáramos los bajos que estaban vacíos. Una ludoteca, evidentemente, yo ahí tengo que lidiar también con los recursos que tengo, y creo que todos estamos de acuerdo en que está mucho mejor que ese local esté en activo con la Oficina d'Habitatge que no que esté vacío.

Igualmente, sí que apuntar que justamente la reforma de la rambla del Raval, Salvador Seguí y Vázquez Montalbán sí que se hizo un esfuerzo por trabajarlo, por un lado, con gente joven del barrio y luego con otro tipo de colectivos también que usan esa zona para asegurarnos de que el resultado final, aparte de vuestras demandas, también tuviera incorporadas necesidades o demandas de gente que usa habitualmente ese espacio para que no hagamos una inversión pública y después... Pues, igual que la reforma de Folch i Torres que se hizo, que se diseñó el mandato anterior con vecinos, y yo creo que justamente eso es fruto de su éxito –de hecho, un éxito excesivo en algún momento. Pero que la idea es poder ir diseñando todos los espacios públicos con la gente que los va a usar para que respondan a las necesidades que tenemos.

Solo dos cosas. Una es el tema de la trata. Como te decía, nosotros tenemos esta mesa interadministrativa con los diferentes actores institucionales que intervienen en la trata –Policía Nacional, Mossos d'Esquadra, jueces...–, y sobre todo Mossos d'Esquadra tiene un plan específico a nivel de cos policial para intervenir en el tema de la trata. Y aquí solo un matiz, que es no hay una ocupación... O sea, lo que no está permitido en el espacio público es la actividad sexual con intercambio monetario, pero estar allá ofreciendo los servicios no está prohibido. Por eso aquí lo que hay que trabajar yo creo que es la convivencia y, justamente, la forma de estar. Es decir, no se le puede pedir a alguien que no esté en el espacio público. Otra cosa es que se le pueda decir que no esté haciendo una determinada actividad que puede ser ilícita.

Maquinista. Ningún problema en decirle a las patrullas que cuando pasen..., las que pasan por alrededor, que cuando son patrullas a pie, lo hagan también por dentro de la Maquinista. Això no és cap problema.

I amb el tema de la neteja..., «entomo» lo que dices de Andrea Doria, 53.

Solo con el tema de la poda, que lo pasaremos a Parcs i Jardins para que lo miren. No conozco exactamente estos árboles, ¿eh?, pero otras veces sí que nos ha pasado que se pide que se poden, pero, según qué tipo de árboles, se podan en según qué momento del año para asegurar que va con el ciclo del propio árbol. Igualmente, le pedimos a Parques y Jardines que revise la poda de los árboles de la Maquinista.

Sílvia, tu comentaves «què fem nosaltres com a mares». Jo no t'estic dient que no ens demaneu... O sigui, per molt que jo et digui: «Ei, no depèn exclusivament de mi, i estic fent tot el possible com a Ajuntament per poder tenir aquest segon jutjat», jo ja entenc que ens ho demaneu a l'Ajuntament. Ara, si m'ho preguntes de veritat, què podeu fer, i sabent que hi ha hores en què això no passa, jo crec que sí que..., que, de fet, és una cosa que vull agrair-li també a molts dels veïns del Raval, que una de les coses que

han fet és, a banda de en cap moment deixar d'exigir-nos, que està molt bé, molts d'ells, des de l'Illa RPR a Acció Riera Baixa i tot això, activar-se i muntar moltes activitats al carrer, com fer una ocupació... Dir: «Tu vols ocupar-me l'espai públic? Doncs, jo l'ocupo amb un altre tipus d'activitat.» I crec que aquesta combinació, de fet, ha funcionat molt bé. Això no vol dir que nosaltres no haguem de continuar fent que hi hagi presència policial i tot això, però crec que justament també la capacitat d'activació comunitària acaba... Al final és que tu estàs posant llum sobre un espai que, si no, altres se n'apropien, i és un espai que no té llum.

I la zona escolar, que esperem que efectivament millori. I també aprofito per fer recordatori que estem treballant en la reforma de Via Laietana, on esperem que també tota la part de camí escolar vinculat als centres educatius que esteu al voltant de Via Laietana es pugui treballar millor.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i dona la paraula a la senyora Maria Dolors Font.

La Sra. Maria Dolors Font (en nom propi)

Bona tarda. Com que el problema gros de Notariat ja està solucionat, ara vinc a fer una reflexió en veu alta sobre la convivència ciutadana.

Tot el que estic sentint aquí, jo crec que l'Ajuntament és una cosa prou gran com per poder acudir a tot, però, si féssiu cas una miqueta del que diu el ciutadà que hi viu, a cada lloc, ja sigui el Raval, sigui Barceloneta, sigui on sigui, la convivència aniria millor. Donar més força a la Guàrdia Urbana i als Mossos, el que sigui; teniu els jutjats que estan aturats. Doncs «apreteu» una mica per on podeu. Teniu força.

L'únic que jo no entenc és que els merders que hi han hagut a la plaça del Gas d'aquest estiu a mi m'han arribat notícies que són els turistes que venen a fer les «despedides» de solters o amb viatges barats que ja no agafen «ni siquiera» pensió. Es posen a dormir allà. I entre ells mateixos, que van torrats, es barallen. Doncs, és qüestió de posar remei a totes aquestes històries.

Semblava al principi que vau aterrar a l'Ajuntament que anàveu amb el lliri a la mà i la resta d'Europa s'han pensat: mira, tot està permès a Espanya i a Barcelona, i allà que anem tots. Els que dormen al carrer, hi ha qui realment dorm perquè ha tingut problemes, però hi ha qui ve a viure bé aquí, a Espanya, amb gossos o amb el que sigui, no tothom el podeu «medir» per la mateixa rasera. Hi ha qui realment ho necessita, i hi ha qui ve en pla de morro. Llavors, escolteu –ja us ho dit diverses vegades– el ciutadà que viu als barris, que veuen la problemàtica que vosaltres no la podeu veure, encara que sortiu al carrer no la podeu veure. La Guàrdia Urbana la veu, sí, però... Llavors, escolteu el ciutadà i, a partir d'aquí, podreu fer quelcom més. Ja sigueu vosaltres, si torneu a sortir, siguin el dels altres partits, escolteu tots i penseu en el ciutadà, perquè ens costa molt lluitar. A mi m'ha costat molt lluitar per la marihuana del carrer Notariat.

L'altre dia em va xocar que vaig llegir al diari que no sé en quina «redada» o quina història van enganxar el president del sindicat o el representant del sindicat dels manters. Jo recordo que quan vau aterrar vosaltres aquí, a l'Ajuntament, el primer dia aquí se li va donar paraula a un senyor que deia que representava els manters. Si era aquest mateix, doncs, guapo, aquí venia de «manso», i després mira què dimoni ha passat.

Escolteu el ciutadà, si us plau, vosaltres i, si no esteu vosaltres el mes de maig a l'Ajuntament, el que toqui, però que pensin en el ciutadà. D'acord?

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Maria Elena Barreno.

La Sra. Maria Elena Barreno (en nom propi)

Bona nit. A veure, m'he dedicat tota la vida a ensenyar, i actualment encara estic a Ensenyament, ja hi vaig començar abans de jubilar-me, tant amb el Casal dels Infants, que suposo que tothom el coneix, com al Servei Solidari. Sé el que són aquests nois, sé el que són els infants i els nois.

Tinc un hort a Sant Pau del Camp. Venia per una altra cosa, però, vull dir, relacionada amb l'hort. Hi ha aquests nens, perquè són infants, tenen..., els que dormen allà, en aquells jardins, que els va fer l'Ajuntament per jugar les criatures..., ja no hi van criatures petites, perquè els pares, clar, tenen por. Hi deuen haver uns catorze o quinze, jo parlo amb ells. D'aquests, n'hi ha tres que esnifen cola, però molts dies. Salten la «valla» de l'hort. I sabeu vosaltres que des del 14 o 15 de setembre ha plogut a Barcelona moltíssim. On s'han de posar a dormir aquestes criatures? Què fan? Salten la «valla», entren dintre l'hort. De veritat, eh?, que de col i enciam no se n'emporten cap. «Ojalà»!, perquè, si se l'emportessin per menjar, escolti, fantàstic. Ara bé, l'única caseta que tenim, rebenten la porta i entren a dormir dintre, o es posen a sota d'una taula, però la taula està foradada, són taulons, i els cau l'aigua igualment.

La primera vegada que em vaig trobar un dintre vaig cridar la Guàrdia Urbana, a les nou del matí. Era la una quan van venir. Allò de «toque el uno, toque el dos», semblava Movistar. Sí, igual, exacte. I l'última senyora, molt educadament, això sí, em va dir que..., m'ho va posar tan negre que jo li vaig contestar: «Escolti, senyora, he d'anar a buscar un refugi? Barcelona està tan malament? Estem em peu de guerra?» Perquè em deia: «Es que estamos apurados...» Jo vaig pensar: potser ves a buscar un refugi. Perquè van acudir que era quasi la una. Als Mossos també els vaig trucar; no els vaig veure. Si jo hagués sabut, quan van vindre la Guàrdia Urbana, que aquella criatura era una criatura en lloc de ser una persona gran, jo no els hagués cridat, perquè, bé, em sembla que sola em podia defensar.

Amb ells he parlat, i parlo. Sempre aviso el sagristà de Sant Pau del Camp, perquè dic: «Vostè miri, perquè no saps mai el que et pot passar.» Quan parles amb ells se'ls il·luminen els ulls, a aquelles criatures. I quan jo vaig sentir..., com se diu el de la Generalitat, el regidor..., un altre, el conseller, no? Quan vaig sentir el conseller que es cuida d'això que deia, per la ràdio –no sé si era un programa del Cuní, em sembla que era– que no n'hi ha al carrer, li asseguro que el tinc al costat i li xafo el callo. Com pot ser que digui que no n'hi han al carrer, si allà n'hi han tretze o catorze o quinze, que els conec! Que quan els parles se'ls il·luminen els ulls! N'hi ha un que per a mi que té dotze anys, aquella criatura, i és el jefe! És el jefe de la banda! És el jefe. Com poden estar aquells nens al carrer? Vostès vinguin i parlin amb ells i vegin què es pot fer.

Que roben? Ui, i tant que roben. Que es pensa que no ho sé? Però no són moros, eh?, són marroquins, són..., la Guàrdia mora, aquesta era de Franco. Són marroquins, són àrabs, són pakistanesos, el que vulgui, sahrauins, el que sigui, com jo sóc catalana. Ells tenen un nom, i aquests nens cregui's que fan plorar. Roben, i tant! L'altre dia hi havia dintre de l'hort una jaqueta de pell fantàstica, eh?

A part d'això, tot el que vau prometre el juny per als horts, nada de nada. Me'n vaig anar a veure els horts de Sant Gervasi, noi, quin luxe! I diuen: «L'arquitecte no sap per on fer les "tuberries".» Jo no sóc arquitecta, però li ensenyaria. Si vol, li ensenyo a l'arquitecte per on es fan les «tuberries».

Però et vaig a dir una cosa: us dic de veritat que el més urgent són els nois. Jo els he tingut al Casal dels Infants i m'han explicat com travessen la frontera, amb deu anys entren a Melilla. I gana en passen però tota la que vulguis. Aquests nois estan abandonats.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Calixto Sobrado.

El Sr. Calixto Sobrado (en nom propi)

Hola. Bona tarda. Bé, en primer lloc, volia parlar d'una caixa de comptadors que hi ha en front del Frontón Colón, allà a la Rambla, tocant al quiosc, la part de dalt. Hi ha més de set o vuit mesos que està trencada, ara li han posat un precinte. Allò serveix perquè els minimanters..., no sé si són minimanters, que venen coses petites i les guarden allà. Però, bé, jo que guarden allà les coses, no em ficaré amb aquestes coses, el que passa és que està molt malament, algun dia passarà alguna cosa.

Després, quant a la seguretat. Bé, ja s'han dit tantes coses avui de la seguretat que, pel que es veu, és una cosa pràcticament endèmica últimament. A mi particularment m'han robat fa un mes o així, és una nova modalitat de robar: jo estava contestant a un whatsapp i ha vingut un noi, així, per darrere, m'ha agafat el telèfon i es va quedar allà. Jo el vaig agafar. Dic: «Dona'm el telèfon i tal.» «No, no, no. Espera't, espera't. Dona'm deu euros.» Dic: «Jo no et puc donar deu euros, si no tinc.» «No, vint euros.» I al final el vaig agafar i li he donat els vint euros, perquè abans que em tragués el mòbil, millor donar-li els vint euros. Això és una nova modalitat.

De totes maneres, això ha sigut a Rull amb Nou de Sant Francesc, però, fa molts pocs dies, a una senyora la van tirar a terra, li van treure la cadena... Al forner, a l'Iglesias, també li van intentar robar dues o tres vegades. No això, sinó que té un local a la plaça de la Mercè, que era abans una pastisseria, és una granja, li van robar la caixa registradora, van entrar dins. O sigui que això està realment molt malament.

Després hi ha la neteja. Al carrer Còdols, concretament, amb el carrer de la Rosa, segons quins dies al matí, sobretot els dissabtes al matí, els dilluns, és que no pots passar. Has de passar així, perquè hi ha, amb perdó, una olor a pixats que és impressionant.

I també volia parlar dels agents cívics. Bé, jo amb l'altre Ajuntament ja tenia les meves diferències amb els agents cívics, el que passa és que vosaltres encara els heu incrementat. I aquests senyors jo penso, amb tots els respectes, que no fan res. És a dir, no fan res perquè ningú els controla, perquè per això s'ha de pagar. Aquestes persones s'han de controlar, perquè per a ells és donar un tomb, un tomb per aquí, un tomb per allà, i no fan absolutament res. En una ocasió, jo una vegada ja vaig fer aquí el mut, que, bé, aquell dia ja ha sigut bastant sonat, i us he dit: «Escolteu una cosa, en lloc dels agents cívics, poseu més Guàrdia Urbana.» «No, que no es pot posar.» Al final m'heu donat la raó, no heu posat més Guàrdia Urbana, però sí que heu donat diners per a més hores de Guàrdia Urbana, gràcies que, d'alguna manera, us heu adonat, suposo, que necessiteu les forces de seguretat. Abans no, però ara sí que us heu adonat que sí que les necessitàveu, perquè abans pensàveu que tot era jauja.

Algun d'aquí que ha parlat abans que jo..., vosaltres anàveu de «buenísimo», i de boníssim no es pot anar. Una cosa és anar-hi demanant coses, amb una pancarteta, i una altra cosa és governar, que canvia bastant.

I després ja, al final, el de sempre, la plaça de (Josep i Joan? #01:04:01). Bé, aquí està la Mercè, que en el mandat d'ella s'havia quedat i s'havia dit que quedaria... Al final, no sé per què..., encara no sé quin ha sigut el motiu de posar allà un allotjament de proximitat provisional (APROP), perquè això és..., en un gòtic i posar això allà..., a més, pagant noranta mil euros per cada «vivenda». Si teniu un edifici buit allà al costat mateix, compreu això i ja està, però és que... Jo, si voleu –ja sé que no vindreu–, vaig i donem un tomb per Barcelona i veureu els espais que hi ha, la quantitat de..., per exemple, al passeig de Sant Joan, és impressionant. Diu aquí han posat això, per què tant? I aquí a nosaltres ens volen ofegar en cent metres. Home, si us plau, penseu-ho una mica això. És que no podem respirar. No entra l'aire.

I, bé, com que pel que veig tinc temps, a la primera audiència, la senyora regidora va dir que posaria una plaça de petanca a la plaça de la Mercè. Doncs, bé, potser continueu després, però, bé, em vas prometre que seria en aquest mandat. Ja no queda gaire.

I res més. Moltes gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Paco López.

El Sr. Paco López (en nom propi)

Bona nit. Ja em coneixeu tots, que sempre estic aquí. Avui el primer tema és sobre el carrer Robador, el carrer estret del carrer Robador. Els veïns estan que no poden dormir per la nit. Cada dia a les dos i a les tres del matí, divendres, dissabte, hi ha un «robo». La gent no pot dormir.

Segon tema. El carrer Robador, número 14, hi ha tres meublés. En vau tancar un, però no sé si l'han obert una altra vegada. En el principal primera, hi ha un meublé que l'altre dia va entrar un client i va estar cridant: «Doneu-me el mòbil. Doneu-me la cartera, que me la vau robar», i, menys mal, van passar els Mossos d'Esquadra per allà, van picar a la porta, i la «duenya» del meublé, que és una mora, tin, tin, tin, ni cas. «Por favor, puede abrir.» Va pujar a dalt, i quan va pujar a dalt va resultar que no hi havia cartera ni hi havia mòbil ni res. Va baixar a baix i la dona va baixar i diu que no hi havia... L'home es va haver d'anar sense mòbil, sense cartera. Crec que ja no anirà més aquest home a aquest «puesto» allà.

Segon tema. La dona aquesta del 14, que té un meublé, al principal primera, és una mora que surt borratxa perduda i «endrogada» cada divendres i dissabte amb un pal al carrer i a totes les dones de la vida..., com no li entren al meublé seu, surt amb un pal a donar-li «palassos» a totes les dones de la vida d'allà, i no podem dormir tota la nit. I així contínuament, un dia i un altre dia. Ara s'ha calmat una mica, perquè fa una miqueta de fresca i la gent no està molt al carrer.

I el tema que ha parlat l'Ivan de la Ilum a la plaça Salvador Seguí, on està això dels xavals, que n'hi ha a..., bé, allà no hi ha Ilum. Estan els «crios» jugant dintre i no es veu qui és, si és el meu fill o l'altre fill. No es veu res. Allò està fosc totalment.

Això és solament el que vull dir.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Fakhir Soltan.

La Sra. Fakhir Soltan Anduche (en nom propi)

Bueno, a ver. Vengo como vecina del barrio. En nombre mío y en nombre de compañeros que aquí no están, plantearos nuestro profundo desacuerdo con el desarrollo que ha surgido desde julio alrededor del problema de un nuevo CAP a nuestro barrio. Consideramos que la dicotomía entre salud y cultura ha sido una manipulación, porque, aunque estamos perfectamente de acuerdo que la salud es algo fundamental, que el CAP se tiene que ampliar, no estamos de acuerdo que estemos tratados como seres que simplemente se merecen el aspecto de la salud con el pretexto de que aquí no hay poder adquisitivo.

Somos seres sensibles, amamos este barrio, hemos logrado convivir en un barrio pluricultural, con religiones diferentes, con dificultades, con una situación insostenible a nivel de ruido y a nivel social, a nivel de Airbnb, y ahora nos quieren arrebatarnos también nuestra memoria histórica, nuestros edificios, como si fuéramos gente que simplemente necesitamos una visión utilitaria de la vida, cuando, por ser pobres, no somos insensibles. Y amamos las piedras de este barrio.

Y mi grito es un grito de desesperanza, porque vamos a destrozar una capilla que pertenece a un conjunto que tiene más de quinientos años. Esta capilla ha albergado a mujeres sintecho, mujeres desamparadas, y sería el momento, sí, quitarlo al MACBA, que, por cierto, si el MACBA ahora lo tiene es porque esta capilla ha sido descatalogada en el 2006, en un Pleno municipal por motivos meramente políticos, y esta capilla tendría que ser del barrio, darle un uso social, para la gente del barrio, que el Ayuntamiento la recupere, pero no destrozar el patrimonio histórico.

Yo vivo aquí desde hace veinticinco años y no ha habido un año donde no haya visto como el patrimonio histórico de este barrio se ha destrozado. Y realmente mi grito es, por favor, autoridades, encontrad con los técnicos una solución que no pase por la destrucción del patrimonio de este barrio, que es nuestra historia. Somos seres de historia.

Por otro lado, en el manifiesto que había para defender el nuevo CAP se dice que las autoridades están preocupadas porque vivimos seis años menos. A nivel de ruido, yo vivo en la calle Joaquín Costa, el MACBA es lugar de botellón. De momento, no se interviene hasta que no se haga la limpieza municipal. No podemos dormir. Si realmente preocupa la salud del barrio, ¿qué se está haciendo para la prevención?

Y otra cosa. A nosotros se nos tacha muy a menudo de poco progresistas. Barcelona es una ciudad guay, tenemos que aguantar. No, aquí las cosas se tienen que llamar por su nombre. Hay una agresión, hay una población y somos muchos cuya salud está en peligro. A partir de 50 decibelios, la OMS decreta que hay peligro para la salud de la gente. Estamos a 70 decibelios, según el sonómetro que está en Joaquín Costa, de 70 bajamos entre las 5 de la mañana y las 7 de la mañana. La policía no interviene. Hemos hablado con Guardia Urbana, nos dicen que no es problema suyo. Y me pregunto: ¿no hay ordenanzas municipales? ¿El botellón en el MACBA es legal? No es legal. ¿Por qué hay ciudadanos que son más iguales que otros? ¿Por qué se invisibilizan las víctimas? De hecho, ¿vamos a poner un burka a una mujer por ser bonita para que no la agredan? No, señores. ¿A nosotros nos queréis callar con ventanas? ¿Queréis que vivamos en un búnker? Se trata simplemente de aplicar las leyes. En París, en Londres hay más turistas que aquí, pero las leyes se aplican. No está permitido el incivismo. Aquí lo que no se hace, desgraciadamente, es aplicar la ordenanza sobre el civismo.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Començo per la Dolors Font, que bàsicament comparties una reflexió. Igualment, tu deies: «“apreteu” els jutjats». Justament això és el que explicava abans. Si ja no només jo, que també m’he reunit amb la jutgessa degana, sinó també l’alcaldessa..., i en la Junta Local de Seguretat aquest tema s’ha anat tractant justament per veure com aconseguim que obrin un nou jutjat, que bàsicament depèn de la Conselleria d’Interior i del Ministeri de Justícia, que són les dos administracions que han de posar diners.

Comentaves els follons de la plaça del Gas i dels turistes i tot això. Així, molt ràpidament, que, de fet, avui està l’Antonio de la Barceloneta, però també ho hem comentat altres vegades a la Barceloneta, que ens preguntaves: «Què esteu fent amb això?» Més enllà del Pla estratègic de turisme, que això té a veure també amb com hem de començar a partir d’ara a promocionar la ciutat, ho hem explicat en altres moments. Nosaltres estem negociant amb l’Estat, perquè justament aquella zona d’allà té una concentració important de discoteques, i el que li estem demanant a l’Estat, que aquell tros d’allà «pegat» a la platja dels locals on estan les discoteques ara mateix pertany a l’Estat, és que l’any que ve, quan s’acaben aquestes concessions, no continuïn, i, per tant, puguem tenir un altre ús més ciutadà i més acord a les necessitats de la ciutat en aquells locals. I estem en una negociació amb l’Estat, que jo espero que escolti també què és el que li estem dient des de la ciutat.

I comentaves també que escoltem el ciutadà, que jo crec que tots ens esforcem molt en fer-ho. Una altra cosa és si sempre es poden donar les solucions que es desitgen. Però ara em permetes que agafi la teva reflexió per fer una part de publicitat. Jo crec que l’important és que tinguem, més enllà de quina sigui la bona voluntat que puguem tenir uns o altres, mecanismes perquè, si no se us escolta, pugueu forçar que hi hagi determinades coses que es discuteixen o que es contemplin. I, de fet, amb el nou Reglament de participació ciutadana hem fet això. Ara recollint signatures, per exemple, podeu fer que s’introdueixi un punt a l’ordre del dia del Ple de l’Ajuntament o del Ple de Districte, que es convoqui un procés de participació, que es convoqui una consulta. De fet, abans la Fakhir comentava això del CAP, la gent que està demanant que hi hagi un nou CAP al Raval Nord recollirà signatures justament per portar un punt a l’ordre del dia del plenari municipal. Hi ha hagut diferents iniciatives per recollir signatures. Això també ho deixo caure, perquè, com hem parlat poc del nou Reglament de participació, crec que és important conèixer aquest mecanisme.

Maria Elena, parlaves bàsicament dels menors no acompanyats, que, de fet, també t’agraeixo el fet de dir que, efectivament, no són moros, són nens o d’origen marroquí o d’origen algerià o de diferents orígens, però que són persones amb noms i cognoms.

És el que comentava abans. O sigui, efectivament, hi ha hagut una arribada molt major aquest any. Aquí l’Administració competent –todo lo que no es de mi competència es de mi incumbència– és la Generalitat per poder donar tutela a aquests nens. De fet, el desbordament ha sigut tant que tant Mossos d’Esquadra com Guàrdia Urbana han tingut els nens a la seva mateixa comissaria. De fet, la Generalitat ara ha muntat unes taules de treball on hi participem, com a Ajuntament, per veure com podem abordar aquesta arribada massiva i com se li pot donar resposta, efectivament, a aquests nens i nenes, bàsicament nens.

És veritat que jo crec que aquí hem de saber, doncs, que en alguns casos sí que ens trobem amb dinàmiques delinqüencials, que són molt preocupants, però que en el seu gruix el que hem de poder fer és això, oferir-los alternatives a la vida al carrer que

s'estan trobant ara mateix. Ara, no et vull enganyar, nosaltres com a Ajuntament estem fent tot el que podem i estem col·laborant tot el que podem amb la Generalitat. Però hi ha una situació que està desbordada i que implica també no només les Administracions, sinó les entitats, que al Raval, per sort, en tenim unes quantes que treballen amb menors i també estan fent tota la feina que poden.

I tu deies: «Jo els conec del Casal dels Infants.» De fet, l'altre dia justament fèiem una reunió amb diferents entitats, i una de les coses que ens plantejàvem és com abordem no aquells que aconseguim vincular a entitats, sinó els que se'ls diuen els refractaris, els que no volen estar vinculats ni a un lloc ni a un altre, llavors, com treballem amb aquests, que segurament són els que estan en una situació més vulnerable i també els que generen més problemes de convivència.

Nosaltres estem participant en aquestes taules que ha muntat la Generalitat, hem ofert espais i altres tipus de col·laboració a la Generalitat per poder abordar la problemàtica, també per poder donar-li una sortida a aquests nens i nenes. Però és un tema que tenim als nostres carrers i que, com deia abans, hem de poder abordar des d'una perspectiva de país i d'Estat, perquè, de fet, no passa només al centre de Barcelona.

I només com a apunt, que comentaves la intervenció... La intervenció als horts de Sant Pau començarà el segon semestre de 2019. Sí, nosaltres fem un procés, després s'ha de fer el projecte, després s'han de licitar les obres. Tot això té un calendari que no ens podem saltar. No és que acabem el procés, fem el disseny... Sí, sí, es triga moltíssim, de fet. El José Manuel, que està aquí, et pot explicar el que s'ha trigat a intervenir a Guàrdia, que, de fet, aquest matí hem aprovat definitivament l'obra a la Comissió de Govern. Però, vull dir, es triga molt. I de vegades sembla que fas un procés i que després no es fa res, però no, no. És que es fa el procés, després s'ha de fer el disseny, després s'ha d'encarregar l'avantprojecte... Vull dir, és molt lent, tots els ritmes administratius. Però no vol dir que no haguem fet res amb el procés que es va fer. Les obres comencen el segon semestre del 2019.

Calixto, comentaves diverses coses. De fet, ara em deien Mossos que van prendre nota del robatori que et van fer del mòbil. A mi, si et serveix, fa quatre anys també me'l van robar igual que te l'han robat a tu.

Prenc nota d'això dels comptadors de davant del Frontó Colom. De fet, això ho hem de treballar amb la mateixa empresa.

Tu comentaves això dels furts. Ho deia abans, també, en relació amb la intervenció que ha fet la Sílvia i la que ha fet l'Antonio. Efectivament, els furts han augmentat. Ara mateix estan estables. I jo comentava això, que tenim un problema en jutjats, que es fan moltíssimes detencions, però que després això no té una continuïtat judicial. De fet, una altra –abans no ho he dit, però també perquè s'entengui aquesta complexitat– cosa que ens ha passat és que abans teníem aquest delictes de la reincidència, és a dir, que quan es «pillava» algú que havia fet tres o quatre vegades el mateix delictes, la mateixa falta, això constituïa un delictes, i l'estiu passat hi va haver un jutjat que això ho va tombar. És a dir, ara, si s'agafa una persona que ha fet un robatori un dia i l'endemà un altre cop, això no suma, cada robatori es contempla i es jutja per separat. I, per tant, això fa que les penes siguin més baixes. I això és una sentència judicial que els jutjats estan acatant. I això s'ajunta al fet que tenim els jutjats col·lapsats i, per tant, tot això no ajuda.

Només dues coses, que tu deies, que també ho comentava l'Ivan abans, del buenismo. Jo, perdoneu, eh?, però aquí és que discrepo completament. Jo ja sé que s'ha volgut bolcar sobre nosaltres una idea que som un Govern buenista, però jo crec que sobretot som un Govern responsable. I, en aquest sentit, i jo personalment, des del primer dia que vam entrar, vam ser molt conscients que la feina de la Guàrdia Urbana i dels cossos de seguretat era molt important. I, de fet, crec que des d'aquest Districte s'ha treballat molt per tenir sempre les hores extres necessàries de Guàrdia Urbana i els efectius necessaris de Guàrdia Urbana. Això no vol dir –i perdoneu, perquè a més he vingut també com a activista veïnal a aquesta Audiència Pública des del 2005-2006 fins al 2012– que no tinguem problemes endèmics i estructurals, que ja sortien en aquell moment i que, de fet, és molt difícils de fer-los front, si no, no sortirien de manera reiterada. Perquè, malgrat puguem tenir moltes diferències amb el Partit Socialista, que ha estat governant, o amb el Partit de Convergència i Unió, que també ha estat governant, crec que ningú diem: «Ay, bueno, pues, si hay ruido por la noche, que se aguanten.» Crec que tothom, a la seva manera, ha intentat fer el que ha pogut.

Llavors, aquí una cosa també és que moltes vegades li demanem a la Guàrdia Urbana que es faci càrrec de les conseqüències d'un model que està malament pensat. O sigui, el fet de tenir un model d'oci nocturn com el que tenim a Ciutat Vella, en carrers molt estrets, en zones on tenim edificis en mal estat... Doncs, evidentment demanem tota l'estona que sigui Guàrdia Urbana la que actuï davant del soroll, per posar un exemple, però és que potser el que hem de fer és repensar si hem de tenir discoteques i locals d'oci nocturn al districte. Llavors, aquí no accepto en absolut que hi ha hagut un bonisme o que una cosa sigui la pancarta i que aquí hem vingut a fer el mateix. En absolut. Hem vingut des del primer moment amb tota la responsabilitat del món, amb els recursos que tenim i amb les complexitats que hem pogut tenir amb altres administracions que a vegades no han sigut les que calia. Crec que això és important deixar-ho clar, perquè no compro aquest mantra que hem sigut bonistes.

Ara bé, el que sí que hem fet, per exemple, amb el tema del top manta, més enllà del que s'havia fet fins al moment, és fer també intervenció social. Això és cert, n'hem fet molta. O en el districte de Ciutat Vella el que hem fet és, a banda de fer intervencions que tenen a veure amb la centralitat del districte, s'han fet moltíssimes més pensant que els veïns i veïnes són el més important en aquest districte. Això sí, hem canviat la perspectiva. Però de bonisme..., ho sento molt, però no estic gens d'acord.

I també hem buscat, i això té a veure amb el Pla de veïnatge que hem explicat altres vegades, de dir: «Bé, doncs, si estem demanant que Guàrdia Urbana sigui la que arregli tots els problemes que hi ha a l'espai públic a Ciutat Vella, que no donarà...», no només per efectius, sinó perquè moltes vegades no és la seva feina, ens hem inventat, sí, figures intermèdies, i llavors tenim els auxiliars d'espai públic, que van a mirar on hi ha incompliments dels locals d'oci nocturn, de terrasses i tot això, per informar, perquè, si es vol rectificar una situació de mala praxi, es pugui rectificar, i quan no es rectifica, efectivament, hi pugui anar Inspecció o Guàrdia Urbana a multar.

I només dues coses més. Tu deies això dels APROP; ja sé que no estem d'acord amb els APROP. Nosaltres sí que pensàvem que era important poder tenir habitatge ràpidament d'emergència a Ciutat Vella. És cert que hi han moltes altres zones a la ciutat amb espai i això, però a Ciutat Vella no, tenim una mancança d'espai especialment greu.

I comentaves això de la primera Audiència. Me'n recordo perfectament, quan et vaig dir que sí a les pistes de petanca. I, de fet, no serà a la plaça Duc de Medinaceli, que és on havíem parlat, però sí que serà a la intervenció que hem plantejat al Moll de la Fusta, que vam presentar ara fa poc.

Paco, comentaves Robador, 14. Si hi ha meublés, ho mirem. Jo ara mateix no en soc conscient. Sí que sé que hem actuat en alguns d'aquests edificis en un tema de meublés, però ara mateix no sé si tenim el de Robador, 14 detectat.

I el tema de la llum del parc infantil de Salvador Seguí, ho revisem també conjuntament amb el que deia abans a l'Ivan de poder revisar la llum del carrer Robador.

I a la Fakhir, es cierto que una cosa es el debate mediático, cómo ha trascendido el debate mediático, que yo creo que se ha querido plantear justamente en estos términos que tú comentas sobre salud contra cultura. Pero no se trata de eso. Nosotros, cuando gobiernas, lo que tienes que hacer es priorizar. Y, en este caso, para mí el centro de atención primaria es una cosa primordial, sea en el barrio del Raval, donde tienes una población efectivamente con unos indicadores socioeconómicos y de salud muy bajos, sea en el barrio de les Corts, donde los indicadores pueden ser más altos. Creo que un centro de atención primaria, en un Estado que, por suerte, aún mantiene cierta parte de estado de bienestar, con una sanidad universal, es una cuestión básica.

El CAP del Raval Nord lleva buscando un espacio desde el 2006. No es poco. Es un edificio patrimonial, además, donde está el CAP ahora mismo, quiero decir, que ubicar un CAP en la capella..., que evidentemente se van a revisar esos criterios patrimoniales. Es cierto que se descatalogó la capella, pero para ubicar el CAP se van a volver a revisar los criterios patrimoniales para ver qué es lo que hay que conservar. Y ahora mismo el CAP, insisto, está en un edificio que está con una catalogación A, es decir, con la máxima catalogación. No quiere decir que ubicar el CAP tenga que suponer destrozar el patrimonio. Entiendo el miedo, ¿eh? Yo creo que lo que sí es una prioridad es poder tener un centro de atención primaria... Nosotros llevamos buscando un espacio para este nuevo centro de atención primaria desde el 2016. Hemos mirado hasta siete sitios diferentes. El CAP del Raval Nord tiene que estar en el Raval Nord, y no es solo una cuestión de los criterios que establece la Conselleria de Salut, sino también creo que de sentido común y que tiene que ver también con poder prestar un buen servicio sanitario.

Entonces, ojalá hubiera podido hacerse ahí la ampliación del MACBA, también manteniendo la iglesia u otros usos. Pero yo sí que te digo que, como Gobierno, prioricemos que haya un CAP en condiciones, y quien marca qué requisitos tiene que cumplir un edificio para poder acoger un CAP es el Departamento de Salud, que ha dicho que, de los diferentes emplazamientos que se han mirado, este es el único. Además, creo que tenemos que tener presente que el CAP está en una situación de mantenimiento complicada, que tiene que poder acoger más servicios, que ahora mismo tiene diferentes problemas de funcionalidad, que no me voy a enrollar.

Dicho esto, creo que compartimos la sensibilidad por el patrimonio. De hecho, por eso también hemos hecho la revisión del catálogo de casas fábrica, que se han incluido diecinueve casas fábrica más. Y de acuerdo que el patrimonio explica parte de nuestra historia. Entonces, entiendo la preocupación porque hubo esta descatalogación en 2006. Pero, ahora bien, sí que, para poder ubicar el CAP, evidentemente... Y esto, de hecho, es que justo ayer tuve una reunión sobre esto, donde una de las cosas que pusimos encima de la mesa es «hem de fer que es revisin els criteris de quins elements patrimonials de l'Església s'han de mantenir», a parte de las vidrieras, seguramente una parte de la fachada y demás, para que no sea tirarla a tierra y volver a construirla. Y, por tanto, esa preocupación está ahí. Pero también, eso, lo que te

decía antes, gobernar también es priorizar, y al final la densidad urbana que tiene el Raval hace que, si se tiene que priorizar un servicio básico como un CAP, pues, nosotros hemos buscado muchos emplazamientos y finalmente el que el Catsalut ha dicho que es el idóneo, efectivamente, daremos apoyo a que se pueda hacer.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

La Sra. Maria Dolors Font

Parlant de civismes, m'han quedat dues coses al tinter. Per «ràdio macuto» m'ha arribat que els edificis que vau comprar al carrer de darrere de Guàrdia –com es diu aquell carrer?–, Lancaster, això, estan ocupats per llauners i etcètera. O sigui que us gasteu els diners i se n'aprofiten els altres.

I l'altra cosa és que em va sobtar l'altre dia, al deixar el cotxe a l'aparcament aquest del MACBA, per dir-ho d'alguna manera, que vaig veure allà en un soterrani, en una plaça d'aparcament hi ha els «carricotxes» aquests que dieu que estan prohibits. N'hi ha dos posats allà en un aparcament. L'aparcament és municipal i us estan colant històries dintre.

La Sra. Maria Elena Barreno

Abans heu parlat de la plaça Folch i Torres. Magnífica. Quan es va arreglar, fantàstica. Ara la jardineria fa fàstic, però és que em sembla que a tot Barcelona ara la jardinera fa fàstic. Però em sembla que a tot Barcelona li passa el mateix.

Aquest senyor, que ja el vaig conèixer, el que s'encarregava de la jardineria, potser que el deixeu descansar i en poseu un altre, perquè a la plaça Folch i Torres hi ha un bar que el senyor del bar, moníssim, ha fet un jardí fantàstic. Tota la resta de la plaça fa mania, el jardí.

Llavors, repercuteix això en els horts també, perquè al juny van venir a tallar les herbes i van tallar d'aquí a aquí. I jo li pregunto: «I d'aquí a aquí?» Diu: «De esto no me han dicho nada.» Així funciona la jardineria.

El Sr. Calixto Sobrado

Sí. Realment, dieu que no hi ha «puesto». I és veritat que no hi ha «puesto». El que voleu fer allà és degradar el barri. El que voleu és que la gent normal marxi del barri. Ja no queda pràcticament gent al barri, cada vegada s'està marxant més gent. Si us plau, ara que ve Nadal, reflexioneu, que és temps de reflexió. Teniu-ho en compte.

Bon Nadal a tothom.

El Sr. Paco López (en nom propi)

M'estaves dient que no sabies que allí hi havia un meublé. Aquests meublés ja fa tres anys que estan funcionant, els tres, eh? N'heu tancat un. I està dient que no sabeu res dels meublés? Això és el que volia saber. Si no us «entereu» del meublé que hi ha al carrer Robador, no sé, però n'hi ha un grapat.

Res més.

La Sra. Fakhir Soltan Anduche

Volia simplement comentar que ens ha arribat que hi ha altres alternatives, que podrien ser la plaça Terenci Moix, i que no cal que el nou CAP, imagino, tingui cinc ascensors per si de cas. És a dir, el CAP que tenim actualment està compost, nosaltres que el freqüentem, per professionals fantàstics, ens sentim acollits. És una mica graciós i original estar al passadís en aquests bancs, i té el seu encant. És cert que, si hi ha moltes infraestructures que falten, una solució seria també una ampliació en la plaça Terenci Moix, que és una plaça de bàsquet actualment, que es podria com capgirar i que de zona verda té poc. És plaça dura que no deixa dormir cap veí, i que em sembla que al llarg de la història d'aquest barri, quan s'ha hagut de modificar certes coses, s'ha fet sense contemplació.

Llavors, aquí si que s'hauria de fer un pensament per arribar a preservar, per un costat, el nostre patrimoni històric i, per altre costat, tenir un CAP decent, però que sigui una ampliació i sense cap luxe. És a dir, on està escrit que la panacea ha de ser luxe i última tecnologia a tot arreu? Que sigui funcional, que tingui el seu costat una mica excèntric, que és molt graciós.

I ja està.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

Dolors, dels edificis de Lancaster, això crec que ho vam explicar a l'última audiència, i, de fet, fa poc em vaig reunir amb alguns dels veïns de Lancaster. Nosaltres justament, quan vam parlar amb els veïns abans de comprar-ho, també els vam dir: «L'Administració és lenta.» Nosaltres ara el que hem fet és el que anomenem una radiografia a veure qui hi ha o què hi ha a cada pis. A partir d'aquí, quan hi han pisos ocupats i activitats delinqüencials, es posen les denúncies; quan hi ha pisos ocupats amb famílies en situació de precarietat, es veu com redirigir-ho això. Llavors, ara tenim aquesta radiografia, algunes de les denúncies ja s'han posat. Ara, també, això no és una cosa que no vagi molt lenta, perquè sigui l'Ajuntament no vol dir que podem entrar un dia, obrir la porta i dir: «Tots fora.» I, per tant, als edificis de Lancaster s'hi està treballant. És una situació que, de fet, es donava abans. No és que hagi sigut l'Ajuntament i a partir d'aquí hagi passat això.

Maria Elena, prenc nota d'això de la jardineria a Folch i Torres. Però, igual que abans he agafat la intervenció de la Dolors per explicar una altra cosa... Hi ha un programa, que hem activat com a Ajuntament, que es diu Patrimoni ciutadà, que està pensat per com podem gestionar des de la societat civil i entitats els equipaments i serveis públics, això que ja passa en alguns centres cívics i tot això, i que, de fet, ara el que hem fet és ampliar també la possibilitat de poder gestionar espais verds. I, per tant, si voleu presentar un projecte per gestionar una part de la jardineria de Folch i Torres, us podem assessorar en això. Però, si no, igualment sí que entenc el que dius i, per tant, en prenem nota, perquè hem tingut altres queixes a Folch i Torres. També és veritat que Parcs i Jardins té uns criteris que, en general, tenen a veure també amb elements que habitualment no tenim presents, com quin és el tipus d'arbrat o de plantes que són més resistents en determinades zones, com també hem de saber on estem plantant determinades plantes, perquè a vegades en algunes zones és complicat que perdurin, amb tot l'ús que hi ha al voltant.

Calixto, ja saps que no estem d'acord en això. És que justament els APROP es fan perquè la gent no hagi de marxar, no perquè la gent marxeu. De fet, aquest solar, aquest espai, està qualificat com a habitatge. Si, efectivament, s'hagués volgut que fos una zona verda, s'hauria canviat la qualificació urbanística que té ara mateix. Però la qualificació que té és la d'habitatge, i per això és que es posen allà els APROP.

Paco, no t'he dit que no sabés on hi havia meublés al carrer Robador. T'he dit que aquest en concret no era conscient de si estava obert, si no. Hi ha hagut un intent d'inspecció, no ens han deixat entrar, i, per tant, se li ha de demanar permís al jutge per poder entrar. Ja sabeu com va. Si inspeccionem, però no ens deixen entrar, li hem de demanar al jutge.

Vale, dos cosas solo. Que antes no te he respondido el tema del MACBA. De hecho, desde hace ya unos cuantos meses, efectivamente, se está interviniendo mucho más con Guardia Urbana, junto con limpieza, por la noche en el MACBA. No sé si tú estabas en la reunión que hicimos, pero también hay este trabajo con los propios patinadores para ver cómo cambiar las prácticas, que esto es como más lento.

Ahora bien, yo soy regidora de Ciutat Vella, no soy experta en centros de atención primaria. Sí que tengo muy claro que para mí la salud es una cuestión prioritaria, igual que lo tiene que ser la cultura. Y, en ese sentido, quien marca los requisitos de qué es lo que tiene que tener un CAP es el Catsalut, y yo me fío de ellos, básicamente porque hacen los centros de atención primaria de toda la ciudad y en base entiendo que a unos criterios técnicos que yo ahora sería capaz de explicar en parte, pero en otra parte no.

Entonces, si ellos han mirado las diferentes alternativas, que una es la plaza Terenci Moix, y se han descartado, entiendo que es por algo. Yo creo que también tendríamos que hacer la reflexión de si, con la densidad que tenemos en el Raval, nos podemos permitir perder un espacio público, que, por mucho que sea un espacio público que usa principalmente una comunidad, justamente nos sirve para que haya gente que está haciendo deporte en una zona en la que precisamente no nos sobra el espacio público.

Insisto en que efectivamente se tendrán que presentar estos criterios de tener cuidado del patrimonio, pero creo que también no se trata solo de la ampliación del CAP. Y aquí sí que te invito más a que vayas a hablar con la gente que trabaja en el CAP, pero que explicaba en el último Consejo de Barrio, que yo creo que hay que mirar con preocupación, el hecho es que es un edificio de Sert –l'antic tuberculós–, donde está el CAP ahora, y no se puede hacer prácticamente ninguna reforma internamente, explicaban que no cabe un carro de paradas. O sea que en una de las consultas hubo un señor que se desmayó y hasta que consiguieron entrar con el carro de paradas cardiacas, pues, tardaron más de lo necesario. Entonces, yo creo que aquí hay que poder combinar, efectivamente, diferentes necesidades. Y para mí un centro de atención primaria es una de ellas.

Y aquí además entiendo la preocupación patrimonial. También desde el Ayuntamiento tenemos la preocupación de cómo asegurar o dónde asegurar que el MACBA pueda hacer su ampliación, que, de hecho, somos parte del Consell d'Administració del MACBA como Ayuntamiento.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i dona la paraula a l'Associació Vigilància Solidària.

La Sra. Andrea Prada Varela (en nom de l'Associació Vigilància Solidària)

Buenas noches. Mi nombre es Andrea Prada, soy la presidenta de la Asociación Vigilancia Solidaria, y hace un tiempo estuve aquí exponiendo el mismo problema de estos perros.

En primer lugar, el tema del pipicán. Como bien saben ustedes, los perros no lo pueden casi ni utilizar: las personas se están drogando, hay una violencia terrible, no solamente hacia los vecinos, sino también hacia los animales. Hace poco tiempo un perro, a un cachorro de American Stafford, drogado, le estaban pegando y con el morro atado. Fue decomisado.

Otro problema que tienen es la mendicidad con los perros, perros de raza mal considerada peligrosa, que están produciendo a veces ataques, la gente mismo que está pidiendo con ellos los obliga, porque los tienen muchas veces como para protección, no solamente para la mendicidad.

También personas del Este, mafia del Este, que están ocupando las calles no solamente con los perros, sino también con personas enfermas y minusválidas, que las están explotando y se quedan después con su dinero. Tenemos fotos y vídeos que ya lo denunciamos. Aquí lo tienen.

El trato que reciben los perros. Los perros, muchos, están drogados y a esos otros perros les pegan.

Tenemos el problema de las mafias del Este y de muchos toxicómanos que están pidiendo con estos perros, después van a buscar la dosis y vuelven al mismo lugar a pedir con los animales. Entonces, se entraron más de trescientas denuncias, la UT1 decomisó un montón de animales. Me gustaría saber qué medidas piensan tomar con esto y con el tema de la cría ilegal que hay en muchos pisos, que se están criando este tipo de perros.

El dinero que recauda esta gente supera hasta los 200 y 400 euros diarios, y a varias personas se les ha decomisado esta cantidad de dinero, incluso se han decomisado a un mendigo 15.000 euros en su poder. Ya me dirán ustedes una persona que está pidiendo en la calle con un perro qué hace con 15.000 euros encima.

A día de hoy no se ha abierto ninguna investigación ni de estas mafias del Este ni cómo lo piensa solucionar. Los únicos a los que están afectando, en este caso, las únicas víctimas son los animales.

Cuando llega el momento de decomisar estos animales, la policía dice que la mendicidad está prohibida, pero que es una multa administrativa, con lo cual esta gente no paga y vuelven a incurrir una y mil veces en el delito, hasta incluso cambiando hasta quince perros por año, perros de raza, de destino de Rumanía, incluso muchos perros robados, que se han recuperado, de protectoras y de particulares.

Este tema ya se está yendo de las manos y los cuarenta y tres decomisos que se hicieron no es nada comparado con los perros que hay, y acá tienen que abrir una investigación.

Muchas gracias. Y aquí les dejo hojas con los papeles para que se los puedan repartir.

La **presidenta** agradeix la intervenció i dona la paraula a Helga Ferreira.

La Sra. Helga Ferreira (en nom propi)

Bona nit. Después de escuchar esto de mi compañera estoy un poco... tocada.

Una pregunta de ignorancia. Estamos Barcelona en Común y los demás partidos, ¿sí? ¿O me equivoco? Vale. Porque esto no es solo para Barcelona en Común, es para todos los que están aquí, porque no es algo contra el Ayuntamiento ni nada.

Estoy preocupada, realmente preocupada, con el artículo 24, número 2b, de la Ordenanza de protección y tenencia de animales, que anuncia la pérdida del bienestar y calidad de vida para los perros y vecinas con perro de la ciudad de Barcelona. Si hasta el día de hoy podíamos pasear con los perros sueltos, bajo vigilancia, por los parques y calles de Barcelona, con la nueva ordenanza esto se acabó. He entrado en la web del Ayuntamiento y, según el Ayuntamiento, el Ayuntamiento contribuye con servicios específicos, como espacios donde los animales puedan correr, jugar y hacer sus necesidades. Según el Ayuntamiento: «Las áreas de recreo para perros son espacios que favorecen la relación entre ellos y, por qué no, entre los vecinos y vecinas que son propietarios y que comparten su amor por estos animales, un espacio, en definitiva, cómodo y agradable para todos los usuarios.» ¿Poesía? Poesía total.

Y ahora pregunto: ¿dónde están? ¿Dónde están esas zonas de recreo o de uso compartido donde nuestros perros puedan tener un paseo de calidad? ¿De verdad creéis que promover el bienestar de un animal, de un perro, es sacarlo de casa y meterlo en un área cerrada con otros perros? ¿De verdad pensáis que todos los perros tienen las mismas necesidades y que todos son iguales? ¿Y las vecinas con perros? ¿Tendremos todas la misma forma de vida, los mismos horarios, las mismas capacidades, las mismas necesidades, el mismo tipo de familia? ¿Cuántos parques y jardines tenemos en la ciudad? Ochenta y nueve, creo. ¿Cuántos kilómetros de playa tenemos? ¿Hay realmente necesidad de recluarnos a espacios reducidos e insalubres, los cuales, muchos de ellos, con falta de seguridad y que no cumplen los requisitos básicos de la salud pública?

Sí, hay gente que no recoge la caca de su perro, igual que hay gente que escupe, que tira las colillas al suelo y que orina en la calle. ¿Nos gusta? No. ¿Somos todos así? No. Casi se me olvidaba, también hay los que recogen la caca y limpian el pipí de sus perros, y créanme que son la mayoría.

Hablemos de Ciutat Vella. El distrito de Ciutat Vella cuenta con dos áreas para perros de tamaño reducido: uno en Raval y otro en Casc Antic. Luego tenemos también uno de área mediana en el parc Barceloneta. Fueron acordadas con los vecinos de Barceloneta una parte del parc de Barceloneta como zona de uso compartido y otra para los vecinos de Raval, la plaza de Joan Coromines. Casc Antic, actualmente ninguna. ¿Nos van a empezar a multar cuando entremos en el parque de Ciutadella? ¿Nos van a empezar a multar cuando estemos en Arc de Triomf?, a título de ejemplo, claro. Entiendo que también vais a multar a la gente que pisa el césped y la gente que desarrolla actividades con fines económicos en el espacio público.

El Gòtic, actualmente ninguna zona de espacio compartido. Aunque al parecer he escuchado que hay un proyecto, la Balconada del Moll de la Fusta, que según vosotros responde a las diversas... necessitats dels veïns i les veïnes del Gòtic. ¿Seguro? ¿Se han tenido en cuenta a los vecinos con perro en este nuevo proyecto?,

que me parece fantástico, y la verdad, sí, pero creo que hay espacio para joc infantil, incluso petanca. ¿Hay sitio en este Moll de la Fusta para los vecinos con perro?

Y ahora hablo del famoso obligatorio carnet cívico. Vais a tener en cuenta... ¿Quién será el titular? ¿Puede haber varios carnets sobre el mismo perro? ¿Qué pasa en caso de custodia compartida y los perros que no están empadronados en Barcelona pero el paseador sí? ¿La gente que venga de visita, de turismo a Barcelona, no los podrá soltar porque no tiene este carnet cívico?

Y deixo la pregunta: ¿realmente son los perros un problema para la biodiversidad o son ellos parte de esa biodiversidad?

A mí me gustaría que no solo el Ayuntamiento tuviera los ojos en este tema, sino también los demás partidos. Últimamente se reciben muchas llamadas de partidos: «Os apoyamos» y tal, pero yo miro los plenos de vosotros en la BTV y me gustaría escuchar este tema, cosa que no escucho.

Muchas gracias.

La **presidenta** dona la paraula a Judit Murguía.

La Sra. Judit Murguía (en nom propi)

Bona nit. Vinc a reiterar la paraula de la meva companya, perquè sembla que quan venim en forma d'entitat o una persona no se'ns escolta. Llavors, a veure si així, si ho diem moltes vegades, potser se'ns fa cas.

Ara mateix vivim els veïns i veïnes amb gossos en una situació de discriminació. Se'ns tipifica com si nosaltres fóssim incívics d'una manera injusta. La nova Ordenança de protecció i tinença d'animals ens prohibeix passejar els nostres gossos per la ciutat de Barcelona. Ens estan traient dels espais verds que nosaltres ja utilitzem dient que el gos afecta la biodiversitat. A mi m'agradaria saber què vol dir això que afecti la biodiversitat, per què un gos sí que afecta la biodiversitat trepitjant, per exemple, la gespa del parc de la Ciutadella, però no una persona que s'assenta amb els seus amics, a menjar un picnic, que va amb els nens, que fan esport. No ho entenc.

L'Ajuntament ara mateix, en una taula de treball, està creant com unes noves zones d'ús compartit i AEG, àrees d'esbarjo amb gos, que no són adequades ni per al gos ni per al veí que porta el gos. Fa dos mesos que ja vam venir aquí, a l'Audiència, en nom d'Espai Gos, una plataforma que lluita per tots aquest objectius. Encara estem esperant que se'ns doni algun tipus de resposta. L'única resposta que se'ns va donar és que no hi havia coneixement d'aquesta ordenança i que es treballaria. També hem anat a algun Consell de Barri i seguim sense resposta. De veritat que estem esperant que algú ens digui alguna cosa, perquè des de la taula de treball de l'Ajuntament tampoc ens diuen res.

Ara mateix, com ha dit la meva companya, hi ha molt poques zones aprovades momentàniament a Ciutat Vella. Les persones grans, les persones amb problemes de discapacitat, les persones, en general, que no tenim dos hores de la nostra vida al matí abans d'anar a treballar no podem anar-nos-en des de la punta del Raval fins a la Barceloneta perquè és l'espai mínimament més adequat per passejar el nostre gos. No és lògic. No pot ser. Vull dir, des d'aquest Ajuntament es promou «adoptem els gossos», «no animals maltractats»..., lalala, todo muy bonito, pero luego..., a l'hora de

la veritat..., ¿dónde paseo yo a mi perro?, ¿dónde voy? Perquè m'estan traient tots els espais i em volen deixar un espai qualsevol apartat, que ni tan sols té una zona verda, que li dona el sol tot el dia, amb zones amagades, obscures, que només hi ha que botellón i mal rotllo tot el dia. Allà he d'anar jo a passejar el meu gos? O una persona gran ha d'anar sola allà?

No són espais adequats per a ningú. Llavors, si promovem l'adopció, promovem també una vida de qualitat, tant per als animals com per a les persones que tenim animals. Jo com a veïna crec que tinc el ple dret igual que els altres d'utilitzar l'espai públic, i jo vull anar al parc on vaig sempre des de fa anys amb la meva gossa a passejar cada dia, com he fet sempre, sense molestar ningú. Al parc de la Ciutadella, per exemple, que és on vaig jo, allà s'hi fa de tot. Hi ha gent que caga, pixa, dorm. Hi ha gent que hi va a menjar cada dia i ho deixa tot per allà. Parcs i Jardins ja no es cuida de la gespa o dels arbres, se'n cuida de netejar tota la merda que deixa cada dia la gent que va allà, i sobretot a l'estiu..., que las latas de cerveza están abundando.

Nosaltres hi anem cada dia, tots els dies de l'any, i nosaltres, les persones amb gos, són les que tenim més cura d'aquest parc. Per què se'ns està prohibint anar? A l'hivern no hi ha ni «cristo» allà. És com la platja. A l'hivern no hi va ningú al parc de la Ciutadella! Estem sempre, tot el dia, només els que tenim gos. Per què ara no hi podem accedir? M'agradaria saber exactament per què nosaltres som el problema a la biodiversitat? Per què només són els nostres gossos? Perquè afecten la biodiversitat?, que és el que diu l'ordenança. Necessitem una solució ja i una resposta per part de l'Ajuntament ja mateix.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a Joaquim Bosch.

El Sr. Joaquim Bosch (en nom propi)

Bona nit. Bé, s'ha agrupat el tema. Vinc a parlar..., bé, soc una persona amb gos i em sento totalment discriminada. Em sento perseguida per l'Ajuntament i trobo que se'ns està recloent a llocs que no són agradables d'estar.

Jo, com a veí de la ciutat, tinc els mateixos drets que la resta, soc una persona cívica, el meu gos és educat, quan caga, pixa, ho recullo, li tiro aigua als pixats, no causo cap molèstia a ningú. I, en canvi, se'ns està relegant a llocs, doncs, que no són agradables d'anar, dels parcs on volem estar cada vegada se'ns treu més. Al principi hi havia trenta parcs, ara hi ha com setanta parcs prohibits a Barcelona. Que, no ho sé, trobo que hi ha una persecució pels gossos desmesurada, sense cap sentit.

No estem demanant que us gasteu més diners en els gossos. Gasteu-vos els diners en altres recursos, no els necessitem. No necessitem àrees apartades. Nosaltres volem compartir la ciutat amb tothom.

I res més que això.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a Anne Bravo.

La Sra. Anne Bravo (en nom propi)

Buenas tardes. Yo también vengo a hablar de la nueva ordenanza que va a restringir el acceso de perros y dueños de perros a los parques de la ciudad de Barcelona.

La ordenanza pretende que salgamos de esos parques de Barcelona que usamos nosotros a diario y que usemos espacios que están especialmente creados para nosotros, las zonas de uso compartido (ZUC) y los pipicans. Estos espacios no están bien planteados, ni para los perros ni para los humanos, como han comentado mis compañeros. Son espacios que carecen de zonas verdes, son espacios que están hechos de tierra y arena. Y os pido un momentito que os pongáis en el lugar de alguien que está paseando a su perro un día de julio y que tenga que ir a un sitio lleno de arena donde cuatro perros están corriendo y se llena de humareda y lleva todo el día absorbiendo pis de perros. Es una situación absolutamente intolerable. Sales de ahí con picaduras de mosquitos, mareado, sin poder respirar ni nada.

Además, esos parques, que están diseñados como un espacio único para todos los perros, tampoco son adecuados para la convivencia de los perros. Hay perros que tienen ansiedad, hay perros que juegan mucho, hay perros que tienen problemas de agresividad, perras que están en celo, perros que no están castrados. Simplemente esos espacios no pueden ser compartidos por los mismos perros en un mismo momento. De ahí que nosotros busquemos zonas que sean espaciadas, donde podamos cada uno elegir si quiere reunirse y que su perro juegue con alguien o simplemente pasearse tranquilamente como hace cualquier persona.

Además que hacinar a esos perros demuestra poca sensibilidad hacia los derechos que tiene un animal, demuestra cero capacidad de estar... Perdonen. Hacinar humanos ahí es una cosa inaceptable. También los invito, por favor, que cualquiera vaya dos veces al día, como tenemos que ir nosotros, y que entendáis lo que es estar ahí en un espacio donde estás en una zona marginal, en la mayoría de los casos, como es mi caso... Yo paseo a mi perro en la Estación del Norte, que se encuentra justo al final del parque, una zona oscura, una zona donde hay mucho indigente viviendo, y una zona donde no es seguro pasear sola a un perro sobre todo a altas horas de la noche, como lo tengo que hacer yo. O en el parque de la Ciudadel, que es simplemente un trozo de arena de aquí a allá donde el perro que tengo yo, que es un perro de treinta kilos, enérgico, no puede correr.

Yo soy una ciudadana de Barcelona y yo no he hecho nada para merecer este trato. No soy ninguna ciudadana de segunda y tengo el mismo derecho que cualquiera a hacer uso de los espacios públicos que tenemos en la ciudad. Soy usuaria habitual de los parques, voy por la mañana, voy a medio día y por la noche muchas veces, y comparto ese espacio con otras personas que también realizan cosas que a mí me resultan molestas: runners que están por grupos de veinte ocupando espacios sin pagar realmente por ese espacio, gente que hace fiestas, gente que hace reuniones, gente que está con la guitarra y monta conciertos ahí. Todos y cada uno de esos usuarios tienen derecho a estar ahí, y una proporción pequeña de esos usuarios hace un mal uso de ese espacio, como lo han recordado mis compañeros. Hay gente que tiene perro que no recoge la caca. Hay gente que está ahí que fuma y deja las colillas. Hay gente que hace fiestas y deja las decoraciones en los árboles o las cosas por el suelo. Hay gente que defeca en los parques. No cogemos a ninguno de esos colectivos y les decimos: «Las fiestas las vas a tener que hacer en esa esquina del parque.» No, lo que se tiene que hacer es encontrar soluciones para que todos podamos hacer uso de ese espacio compartido y se deje de excluir a un colectivo como están haciendo con los perros.

Les pido por favor, ya sea gente de esta legislatura o de la siguiente, que piensen realmente en una solución que sea justa para todo el mundo.

Muchas gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Com que justament aquest últim torn d'intervencions ha sigut sobretot en relació amb el tema dels gossos, sí que volia començar dient-vos una cosa, per ser molt honesta, eh? Com a regidora de Districte porto molts temes, i he de reconèixer-vos que la normativa i l'ordenança dels gossos no és la meua especialitat, per dir-ho d'alguna manera. De fet, per això també potser hi ha alguna cosa molt concreta que heu anat comentant que no... Que us diré més aviat que si voleu que ens veiem un dia amb més calma, que ho puguem fer. Però que no és el meu tema. Això sense enganyar-vos.

Sí que crec que hi ha un parell de coses en les quals discrepo. Una és, malgrat no conèixer a fons la normativa, sí que us puc dir que no és una normativa que pretén discriminar la gent que té gossos, ni molt menys. El que sí que pretén és buscar un equilibri entre la gent que teniu gossos i els que no volen tenir gossos «suelts» a la via pública.

I és veritat, ara sí, permeteu que em centri molt aquí i no comentar tant coses de la normativa en global, que és justament aquí, com comentava abans, igual que hi ha un problema a l'hora de trobar espais per a un CAP, doncs, passa el mateix amb l'espai públic. Tenim un problema d'espai públic on s'han d'encabir moltes coses. Llavors, Helga..., comentabas lo del puerto. De hecho, nosotros hacemos la balconada en coordinación, en un terreno portuario, con un proyecto que negociamos con el Puerto, donde ese uso no es un uso que se estuviera contemplando, por decirlo de alguna forma. De hecho, creo que ya os expliqué la última vez que yo sí que tuve conversaciones en su momento con el Puerto para que la zona de césped para ir hacia el Maremagnum desde la Rambla..., habíamos tenido conversaciones con el Puerto para ver si eso podía ser una zona justamente para perros, y que el Puerto no accedió a hacerlo.

Dit això, comento tres o quatre coses. Una és... La primera persona que ha intervingut... que comentaba lo de los diferentes perros que también se usan... Aquí sí que Guardia Urbana, efectivamente, ha hecho varios decomisos, requisar estos perros en situaciones que puede ser porque el perro se está utilizando para fines que no tendrían que ser, que van después a la protectora municipal. Tú comentabas que algunos han vuelto a sus dueños. Es verdad que aquí, como siempre, hay un proceso en el que pueden presentar alegaciones y explicar que..., bueno, hay un espacio para poder decir: «Esta situación no era así como se estaba describiendo.» Pero es verdad que ha habido muchas intervenciones; seguramente pueda haber más situaciones de las que haya. A lo que voy es que sí que es una línea de acción que se esté dando. Es posible que no con toda la intensidad que tú comentabas que era necesario.

Llavors, una, nosaltres estem treballant a les zones d'ús compartit, gossos i humans. De fet, estem acabant de concretar algunes d'elles, i justament... Vosaltres esteu tots en una associació, veritat? Bueno, estáis en una plataforma. Que la idea es poder compartirlo con vosotros en el momento en que lo tengamos cerrado. Pero solo para poner un ejemplo, eso, de esa conflictividad que hay por el espacio público en general.

Justo hace poco los responsables de la Blanquerna nos pedían que no hiciéramos la zona de uso compartido delante de la Blanquerna, a pesar de que en el Raval, digamos, no tenemos muchos más espacios donde eso pueda darse. Sí que es verdad que, antes, a la Maria Elena le decía que hay esta intervención que se va a hacer de

transformar un poco, no todo lo que haría falta, Sant Pau del Camp, y una de las primeras partes de la obra es justamente mejorar la zona de gossos que hay en Sant Pau del Camp. La idea es, eso, poder compartir con vosotros qué zonas se están viendo para que sean zonas de uso compartido. Ya sé que estáis pidiendo un cambio en la ordenanza más profundo, pero no puedo comprometerme aquí, porque insisto que no es mi tema. Pero sí que poder trabajar con vosotros qué zonas, zonas que puedan ser zonas de uso compartido.

Y, luego, bueno, vosotros comentabais..., pero sí que estamos intentado, más allá, por ejemplo, en la Barceloneta, que hay la parte del parque de la Catalana de Gas, que supongo que ya lo conocéis..., pero poder ver si hay otras zonas que también podamos habilitar, como la zona que hay entre el metro y..., bueno, ahí en medio, que hay como una zona que está en desuso. Pues es ir rascando espacios, porque al final tenemos el espacio que tenemos en Ciutat Vella.

Igualmente, ahora después me respondéis.

En todo caso sí que..., el que deia el Joaquim, o sigui, això, jo hi insisteixo, no es tracta de discriminar, es tracta de regular una cosa on s'han de trobar diferents equilibris. Però, bé, jo disposada a parlar, sí que dient-vos que la idea ara mateix no és modificar l'ordenança que s'ha aprovat.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

La Sra. Andrea Prada Varela

Muy breve. Usted dijo que la Guardia Urbana está actuando con este tema. En primer lugar, lo que la Guardia Urbana necesita es tener lectores de chip en condiciones, porque la Guardia Urbana, si tuviera que actuar, es lo que ocurre muchas veces: primero, que no saben cómo actuar y no saben cómo decomisar el perro. Y las veces que les funciona el lector de chip tampoco tienen acceso a la base de datos, entonces no pueden comprobar si el perro corresponde a esa persona o no. Entonces, también debería mejorar eso: adecuar a la Guàrdia Urbana con las herramientas que necesita.

Muchas gracias.

La Sra. Helga Ferreira

Sigo sin entender por qué ir un perro suelto en un parque afecta a la convivencia con los demás que no tienen perro. No entiendo en qué afecta.

Luego, el objeto de esta ordenanza es el bienestar animal, está escrito, es el primer artículo, y esto va contra el bienestar animal, el no poder pasear un perro con calidad, suelto, y encerrarlo en un área de recreo, que son minúsculas. Aunque las arreglemos, son pequeñas. No se puede. Hay una concentración de perros, y eso no es bueno. Por lo tanto, tu respuesta no me acaba... Sí que hay un grupo de trabajo, que estamos trabajando en eso, pero un poco más de forma unilateral, porque Espai Gos y todos los demás que están en este grupo de trabajo sí que vamos hablando, pero en realidad no sentimos que tenemos realmente poder de decisión. Y, nada, nos sentimos maniatados, básicamente.

Gracias.

La Sra. Judit Murguía

Entenc perfectament que no coneguis l'ordenança a fons, però, de dos mesos ençà, ens la podríem haver llegit i conèixer-la a fons, parlar amb el grup de treball, entendre com funciona tot i poder parlar de quines són les nostres necessitats.

No estem dient que busquem espais nous on posar-nos, com el que acabes de comentar fa un moment, del Raval. Estem demanant que ens deixin utilitzar..., el que hem fet fins ara. I que parlem i eduquem i tractem la convivència com fem amb tots els col·lectius. Si no, començarem a tenir, com ha dit la companya, a cada cantonada un col·lectiu fent alguna cosa, i no és la intenció. La intenció és que puguem conviure. Això és el que jo demano. Tampoc crec que sigui massa.

Merci.

El Sr. Joaquim Bosch

Doncs que simplement no busqueu àrees per apartar-nos la gent dels gossos. Volem la ciutat per conviure amb tothom. Que no fa falta gastar-se els diners en crear zones per a gossos, que us esteu gastant un dineral, que no serveixen per a res, estan mal dissenyades, els gossos es lesionen, les heu de tancar recentment inaugurades. És absurd. No gastem els diners en això. No volem que us gasteu ni un euro en el tema dels gossos. Convivim, respectem-nos i ja està, una ciutat per a tots.

Res més que això.

La Sra. Anne Bravo

Yo también apoyo esta petición de poner en marcha cosas para que haya una convivencia, no solamente de los perros, es decir, por qué no nos centramos también en la gente que tira su basura, en la gente que degrada el mobiliario urbano, etcétera, en vez de coger a gente y hacinarla en sitios y gastar dinero en crear nuevas cosas.

Y que tenéis delante a muchísima gente que se está movilizándolo por defender algo que es muy querido, que es un perro. Estamos abiertos a hablar, a reunirnos. Por favor, llamadnos, y que no se quede todo en simplemente unas palabras en una Audiencia.

Gracias.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

Sobre los lectores de chips de Guardia Urbana, bueno, lo revisamos. Lo que sí que creo, o sea, estoy bastante convencida de que Guardia Urbana sabe cómo hacer el requisamiento de los perros. Seguro que hay cosas que se pueden mejorar, siempre se puede mejorar. Pero, vamos, no se le pide que haga intervenciones que no sepa hacer.

Helga, ya sé que me estáis pidiendo que podáis ir con los perros sueltos, pero justamente eso es lo que os decía. Puedo entender esa demanda y esa preocupación, pero no te voy a decir: «Sí, pues a partir de ahora sí.» Recojo la demanda. También es verdad que me cuesta imaginarlo, pensando en Ciutat Vella, cómo determinas qué espacios, que entiendo que estáis diciendo los parques y no en global.

Dicho esto, que antes sí que quería comentarlo, yo creo que todos somos muy conscientes de que es verdad que hay algunos dueños o dueñas de perros que no se lo curran, que no son cívicos, pero creo que sí que es muy visible que hay un montón de entidades y de gente que justamente lo que hace es lo contrario, intentar mostrar que la gente que tiene perros no es toda esas malas prácticas concretas que se ven.

Judit, ja sé que esteu demanant això, conviure, però, hi insisteixo, hi ha una ordenança de ciutat que el que intenta és buscar aquest equilibri. Llavors, jo el que us oferia, que és el que comentava abans, és que ens asseiem, mirem quina zona estem treballant nosaltres aquí, al Districte, i efectivament... Jo no sóc una gran coneixedora de la..., però per sort al meu equip tant polític com tècnic sí que hi ha gent que coneix molt bé l'ordenança.

Y solo un apunte, Anne, que decías: «¿Por qué no os fijáis también en la gente que no tira la basura y demás?» Se hacen muchísimas intervenciones, no es que de repente haya como una... Yo creo que sí que está bien que regulemos, eso, cómo se articula ese equilibrio entre la tenencia de gossos y el poder convivir con el resto de gente.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora. Tot seguit, dona la paraula al senyor Joan Carles Gascón.

El Sr. Joan Carles Gascón (en nom propi)

Bona tarda a tothom. És sobre el tema de la tarima urbana del carrer Allada-Vermell. El 3 de maig vaig presentar un escrit al director de Serveis de Patrimoni de l'Ajuntament, abans ja havia fet altres escrits sobre el tema, incloent-lo, sol·licitant la seva retirada o modificació o trasllat per tal que no sigui focus de concentració de gent, perquè està provocant greus greuges de contaminacions acústiques a les nits i matinades als veïns, expressant que aquest monument o patrimoni cultural no té cap singularitat artística.

Cap al juliol, veient que no responia, em vaig presentar a la seu d'aquest servei, a la Diagonal, i vaig exposar el tema a una administrativa i em va explicar que el dia 27 de setembre es reuniria la Comissió Tècnica del Consell d'Art Públic i que segurament decidiria sobre el tema llavors. I també em va donar el telèfon de la secretària del director de Serveis de Patrimoni per informar-me al respecte uns dies abans de la reunió.

Uns dies abans de la reunió de la comissió tècnica, vaig trucar a la secretària del director de Serveis de Patrimoni i em va informar que sí que es tractaria el tema en aquesta Comissió d'Art Públic, però estava vetada la participació ciutadana.

L'1 d'octubre, sense tenir cap més notícia sobre el tema, vaig fer una queixa a la síndica, a l'Ajuntament, per la demora que s'estava produint en la resposta a la meva demanda. Tres dies després em va respondre la síndica indicant-me que s'havia iniciat el tràmit. La resposta de Patrimoni em va arribar amb un escrit en data 5 d'octubre, una vegada els havia tocat el crostó la síndica. L'escrit ve a dir el que va decidir sobre la demanda la Comissió d'Art Públic: que ells no valoraven qüestions de civisme, però sí valoraven que a l'escultura de Brossa no s'ha de fer cap actuació, que la política municipal ha de promoure una actitud respectuosa amb el patrimoni i no preservar-lo posant-hi tanques. I finalment diu que hi ha d'haver una interacció respectuosa entre ciutadans i els elements que hi ha a l'espai públic.

Jo no els vaig demanar que qüestionessin qüestions de civisme ni de posar tanques al voltant de la tarima, però, per una vegada o dos l'any que s'utilitza per fer actuacions musicals o artístiques, la resta de l'any es fa un ús ociós, incívic d'aquesta tarima. S'afegeix com una terrassa més a les sis que hi ha al seu voltant, però sense límit d'horaris, i amb els llauners que proveeixen de cerveses també a qualsevol hora.

La valoració com a patrimoni cultural de l'escultura a Brossa és molt pretensiosa, perquè el grau de dificultat de l'obra realment rau en la professionalitat de l'operari que va allisar els seus contorns.

El 21 d'octubre vaig enviar un correu electrònic a la secretària de la Comissió Tècnica d'Art Públic, reiterant els greuges i convidant la comissió que baixessin del núvol des de la distància del qual decideixen per als ciutadans sobre temes tan subjectius com la importància de considerar una simple tarima urbana com a patrimoni cultural i artístic de la ciutat, i es passegin de matinada qualsevol cap de setmana pel voltant del monument Espai Escènic Joan Brossa, una matinada que no ploqui ni faci molt de fred, això està clar.

De tot això es desprèn que la comissió no valora el més mínim els seus conciutadans i li interessa més mantenir una simple pedra al carrer dedicada a un gran poeta i dramaturg que el benestar dels veïns.

«Si el país no va a l'hora, el teatre es ressent», diu la cita de Joan Brossa inscrita a la tarima urbana. Hi estic totalment d'acord. Interpreto que, si els que manen ho fan d'esquenes als manats, fins al punt d'acceptar per al patrimoni cultural qualsevol sense singularitat artística, la societat es degrada a si mateixa, en aquest cas amb l'agreujant de saber el mal que fa aquesta ordenació.

Vaig adjuntar al correu electrònic els meus escrits el 3 de maig i la resposta del director de Patrimoni de 5 d'octubre.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a Jesús García.

El Sr. Jesús García (en nom propi)

Buenas. Ya hace dos audiencias públicas que no vengo, no sé si me contestaste en estas audiencias públicas a la pregunta que te hice que me dijiste que me ibas a contestar. Es que venir aquí me deprime mucho.

Si me la vas a contestar ahora, ahórrate las reuniones con los que te quieren vender que tienen muchos seguidores –clin-clin-clin, votos– y las reuniones con la presunta mafia que denunciabais en el 2015, que te dijeron que no investigases la compraventa del Arnau, lavado de dinero negro, que parece ser que les enfadó, porque querían tirarlo, aunque después parece ser que con presiones políticas decidieron no tirarlo.

Corre el runrún que En Común Podem es marca blanca del PSC. En esto podríamos tener un ejemplo, en el 2006, cuando se presentó el libro de El cielo está enladrillado, una de las que estaban en la mesa de la presentación era la alcaldesa Ada Colau. En este libro es evidente que se denunciaba la corrupción en la construcción, pero se silenciaba la corrupción institucional de la mafia que denunciabais en el 2015 en el Ayuntamiento de Barcelona.

Normalmente aquí todo el mundo que hace algo como asociación generalmente necesita muchas ayudas, entonces la política es no meterse con quien da las ayudas.

En ese estudio, una de las cosas que salían era que había 600.000 pisos tapiados en Barcelona. No se ha vuelto a hacer ningún otro estudio. Pregunto: ¿cuántos pisos tapiados hay en Barcelona?

Y pregunto, el Ayuntamiento, las instituciones, ¿cuántos pisos tienen vacíos, tapiados u ocupados? Hoy acabo de oír que en Sant Llàtzer hay uno. Yo había oído uno en Sant Ramon, ocupados.

Veo que los proyectos de urbanización siguen para adelante, o sea, en la calle Arc del Teatre ya se han tirado todos los edificios que estaban en proyecto tirarse. O sea, seguís haciendo lo mismo que se ha hecho hasta ahora. No habéis innovado nada. No sois nada de nuevo. Sois la misma continuación.

Viene constantemente aquí una vecina, decía que estaba cansada de luchar. Años tras años casi siempre las mismas quejas, las mismas denuncias públicas. No solucionáis nada. Seguís como solución la imposición de sanciones. Imposición de sanciones y la fiscalidad del Ayuntamiento de Barcelona, una de las más caras. El otro día me decían un ejemplo: el billete de autobús y metro en Barcelona es 2,20, en Madrid 1,50.

La fiscalidad lo que proporciona es que el pueblo no pueda crecer. El pueblo lo tenéis quemado. Barcelona la estáis quemando, ya no solo con la fiscalización, sino con todo. Vendéis «Barcelona, ciutat d'acollida» y después tienen la cara de decir que está todo saturado, que no hay medios, que no se puede hacer nada. ¿En qué quedamos?

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Miquel Vilà.

El Sr. Miquel Vilà Burgos (en nom propi)

Suposo que deuen estar tots esgotats. He vingut, a desgrat dels meus amics –m'han dit: «No vinguis, que perdràs el temps»–, però estic content d'haver vingut, perquè he sentit gent que ha exposat les seves coses i crec que no només per a ells, que són bons ciutadans o que volen que la ciutat millori i que puguem conviure millor.

Jo crec que vostès han heretat una herència molt dolenta, perquè des que va morir el dictador va vindre la partitocràcia i l'Ajuntament de Barcelona, la cosa més corrupta que hi ha hagut en aquest país, va practicar el que vostès diuen que no és bonisme i jo crec que sí. Van treure tots els vigilants dels parcs. Jo vaig ser alumne i professor del Conservatori de les Arts del Llibre, que estava situat a l'antic Hospital de la Santa Creu. L'antic Hospital de la Santa Creu, quan van treure el vigilant que hi havia, perquè suposo ideològicament no havia d'haver-hi vigilants, es va convertir en un «pixadero», «cagadero», atracaments, violacions..., el que vulguin.

Escolti'n, diuen «no bonisme», però és un concepte de la vida que jo crec que és equivocat, perquè la llibertat, senyors, no es pot regalar, s'ha d'aconseguir. I la democràcia forma part d'això. La democràcia no es pot regalar. La llibertat significa compromís, significa responsabilitat. I aquest és el problema, perquè diuen que no hi ha bonisme, però hi ha hagut bonisme amb la gent que ocupa, i després els delinqüents què fan? Són ocupes. Jo ho he patit, vuit mesos, tenir-los sota del meu estudi, vivint una vida difícil, després ho lloguen a romanesos. És molt complex, molt complex perquè els jutges són uns covards. Perquè «allanamiento de morada» és presó directament. Per què fan això? Perquè vivim en aquest país que... O sigui, la

Llibertat dels altres, respecte a la teva, és necessari, sí, per respectar... Per poder conviure hem de respectar. Això una de les coses.

L'altra, que em té molt preocupat, és els bàrbars que pinten portes, finestres, façanes. Donin una volta pel carrer Tallers o per tot aquest barri i veuran tot «pintarrejat». Això no és art ni re. Se'ls han rigut les gràcies. Aquests nanos, si se'ls ensenya un ofici, podrien fer alguna cosa de bo. Però no. Pinten portes que ha fet un fuster que no sabrien per on començar per fer-les. Pinten façanes que les ha fet un picapedrer. Això és un insult a Altamira –a Altamira. Quinze mil anys, éssers humans que eren molt més sensibles i que feien coses que ara ens enorgullim que ho hagin fet uns éssers humans.

Vivim amb aquesta cosa la convivència..., la cosa de les bicicletes, la cosa dels patinets. Has d'anar fent de policia pel carrer? L'altre dia, surt un, sobre la vorera, ràpidament, i jo li dic: «Però on vas? Escolta'm.» Dona la volta, em ve a veure aquí: «Què vols, papet?» «Doncs, home, que baixis a baix.» «Oh, és que a baix passen cotxes.» «Bé, doncs, escolta'm, jo l'únic espai que em queda per això..., jo sóc una persona que camino molt, és la vorera.» Perquè això s'ha donat, aquesta llibertat. Les bicicletes per sobre de la vorera. Qui les treu ara de sobre de la vorera? Qui treu els patinets, qui treu tot això?

Per conviure s'ha de tindre respecte, i per respectar s'ha de tindre responsabilitat. Jo, no ho sé, podria dir tantes coses que no acabaríem.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Olga Baldrich.

La Sra. Olga Baldrich (en nom propi)

Bona nit. Com ja saps, no és la primera vegada que vinc, m'alegra molt que no tinguis coneixement dels drets i deures que tenim les persones amb animals. Jo vinc a defensar el parc de Sant Pau. És un recinte de pipicà on es dutxa la gent, estan les nenes amb els nens de la cola, ningú vigila res. Estem tot el dia replets de merda humana per tot arreu: entren a dutxar-se, entren a fregar els plats... I allà els que sobrem som nosaltres, estiguin dintre del pipicà o estiguin fora els gossos. Perquè, a sobre, els nens de la cola amenacen amb pegar els gossos i busquen problemes.

Un dia, no trigarà gaire ja, hi haurà problemes, i greus. L'altre dia li van faltar al respecte a una persona de setanta anys que porta un gos a passejar tots els dies allà i el van intentar robar. Un veí, que el veuen cada dia. Si vosaltres penseu que a aquest parc no fa falta res, us demanem una cosa només: deixeu el pipicà, feu dutxes i banys per a la gent indigent que està vivint allà, que tinguin un lloc, ja que fa una pudor la sorra que fa fàstic entrar dintre del pipicà, que no m'estranya que no es moguin ni els gossos, i ens feu una «valla» de tres metres, quatre metres, la que us surti dels nassos, ben alta, que no pugui entrar ningú allà dintre que no vagi sense gos. Perquè els incívics són els que estan fora, no els que portem els gossos. Nosaltres recollim la nostra merda. Hem intentat fer "agilities" per conscienciar la gent.

Heu passat de tot. Hem tingut problemes, ni ha vingut la Urbana, no ha vingut ningú. Hem estat allà venuts com si fóssim el pitjor que hi ha al barri. I sempre sabeu que tenim fotos i tenim de tot. Jo no sé com esteu deixant el parc aquest que es degradi com s'ha degradat, perquè que vinguin els Mossos, estiguin una hora allà vigilant, els nens se'n van. Se'n van els Mossos, els nens tornen. No triguen ni cinc minuts. A mi m'han amenaçat amb cremar-li el morro al meu gos, caminant jo amb el meu gos, encendre-li un encenedor al morro del meu gos. Què faig? Li foto una hòstia? I després vindran els Mossos per mi, no?

Us esteu equivocant moltíssim. A aquell parc no fa falta ni que feu obres si no voleu. «Adecenteu»-lo. Feu un lloc. Voleu tindre els nens de la cola? Tingueu-los, però tingueu-los en un lloc tancat, no són dignes per estar a aquest lloc. I, si no, els DGAIA que els donin una mica d'educació i respecte sobre la gent del barri, que els falta molta, perquè no respecten ni la seva mare, i això que han vingut solets. Al principi feien pena, però ja no. Ja hem vist del pal que van. I si no ho netegeu ja, això se us va de mare, però ja mateix.

I moltes gràcies per reunir-te amb els grups, suposats, de zona d'ús compartit de gos. Portem vuit mesos esperant –vuit mesos esperant– que ens donin uns plànols o ens ensenyin uns plànols o ens diguin alguna cosa del parc. I portem vuit mesos esperant una resposta. I aquí us deixo unes quantes fotetes perquè veieu la ferralla com segueix al parc, les nenes amb els nens de la cola, que ja s'estan arrossegant per les herbes. I us deixo també perquè veieu com els nostres gossos s'han de veure encara amb la punyetera aigua estancada al costat de la font, que, a partir d'ara, cada vegada que hagi de portar el meu gos al veterinari, portaré la factura aquí a veure si me la pagueu, perquè em costa diners. Em costa diners portar el meu gos a passejar aquí, i molts diners.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Jordi Rodríguez Sala.

El Sr. Jordi Rodríguez Sala (en nom propi)

Yo vengo a hablar más o menos de lo mismo, mi compañera ya más o menos lo ha dicho todo. Pero es verdad que la seguridad allí cada mes, cada día que va pasando es peor, y cada vez hay más gente. No puedes llevar a los perros. Cada vez es más difícil.

Y hay inseguridad, hay drogas, suciedad. Hay de todo, y cada vez es más difícil. Los perros nuevos, gente que tiene perro nuevo, quieren ir a un sitio –en el Raval hay pocos sitios–, si van allí, yo me he encontrado gente nueva que de repente hay unas broncas o cualquier cosa y ya no vuelven. Entonces ¿dónde van? No hay sitio realmente. Y el sitio que hay realmente es inseguro, insalubre, te pueden robar, como ya han dicho. Y cada día, si vas un ratito, solo con ir un ratito cada día, puedes verlo perfectamente. Y, si no, poner una cámara o el sereno que había, y dar un puesto de trabajo, o cualquier cosa.

Es lo mismo, digamos.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la paraula la regidora.

La presidenta

Joan Carles, que comentaves el monument al Brossa, que, de fet, ho havies comentat, si no ho recordo malament, en una altra Audiència Pública o en un altre espai de participació. Jo aquí el que et diria és dues coses, perquè, efectivament, vam consultar al Consell d'Art Públic, i entenc el que dius que no pot ser només el Consell d'Art Públic el que es pronunciï sobre un tema que té a veure també amb com es pot fer la plaça més amable o menys desagradable a la nit.

Llavors, el que sí que et proposaria és, bé, deixa'm que abans del mes de març fem com una avaluació tècnica no només amb el Consell d'Art Públic, sinó també amb els tècnics de barris, amb Guàrdia Urbana, amb la gent que lidiem les problemàtiques

també quotidianament a la nit allà per veure quin tipus d'intervenció hi podem fer, pensant també que potser més enllà del monument..., o sigui, que també ens podem trobar –ara faig una hipòtesi, eh?– que si es tragués el monument del Brossa en realitat l'espai de botellón el tindries igualment. Per tant, que puguem pensar-ho des d'un altre lloc, no centrats en el monument, sinó de dir: «Val, quin tipus d'intervenció hem de fer a la nit en aquella plaça», i llavors, abans del mes de març, dir-te: «Mira, podem fer fins aquí i fins aquí és una qüestió més a llarg termini.» No només dir-t'ho, sinó que puguem començar a fer coses pensant sobretot de cara a l'estiu.

Jesús, tú en la primera Audiencia Pública comentaste lo de revisar la compraventa del Teatro Arnau, yo recuerdo que además lo hablé con la Oficina de Transparencia, pero más allá de si hubo una buena o mala práctica en la compraventa del Teatro Arnau, lo que te dije es, como en otras cuestiones que has ido comentando en las diferentes audiencias, que eran temas que, en caso de haber delito, ya habían prescrito, y que, además, se tenían que haber llevado a fiscalía. Entonces, algunas de las cosas que sí que has ido comentando en las audiencias lo hemos mirado, pero la posibilidad de avanzar legalmente sobre el tema, porque nosotros no somos fiscalía, es baja, y además, eso, habría que haberlo llevado a fiscalía, que también se puede hacer desde la sociedad civil.

Solo una pequeña broma, si me permites: ya le gustaría al Partido Socialista que En Comú Podem fuera su marca blanca, si me permiten la broma los consellers del PSC que están aquí.

Tú comentabas El cielo está enladrillado. De hecho, El cielo está enladrillado señalaba, efectivamente, unas malas praxis de cómo se estaba generando toda la burbuja inmobiliaria en el Estado español, pero no estaba centrado en la mafia, sino que pretendía ser el primer libro que hablaba sobre el acoso inmobiliario, y, de hecho, lo fue, fue el primer libro que hablaba sobre el acoso inmobiliario en el Estado español, muy centrado justamente en la zona de Robador.

Tú comentabas también, ¿no?, los 600.000 pisos vacíos. Si yo no recuerdo mal, el estudio que tú citas en realidad hablaba de 80.000 pisos vacíos en Barcelona y el área metropolitana, no de 600.000. Nosotros estamos haciendo ese censo de pisos vacíos de la ciudad. De hecho, Nou Barris y el Raval fueron unos de los primeros barrios en los que se hizo el censo. Ahora se ha acabado el del Gótico, que lo presentamos en el último Consell de Barri. No se ha acabado el censo de toda la ciudad. Sí que un poco la intuición lo que nos dice, viendo los datos de los diferentes censos que se han ido haciendo en los diferentes barrios, es que la cifra será más baja, porque el mercado inmobiliario es mucho más dinámico y está mucho más pensado o enfocado ahora mismo a tener vivienda de lujo. Pero, en todo caso, cuando se acabe de hacer el censo de todos los pisos vacíos que hay en la ciudad, que sí que se está haciendo, este número evidentemente se hará público, sabiendo que no es una foto fija, es una foto de un momento concreto, pero que luego, como el mercado es muy dinámico, puede ser que cambie.

Sobre lo de Arc del Teatre, si no te importa, no me extiende mucho, pero creo que lo hemos explicado aquí otras veces, donde también los vecinos o de Guàrdia o de Arc del Teatre o de Lancaster nos han preguntado sobre la cuestión. Efectivamente, Arc del Teatre es un planeamiento urbanístico, es un plan especial, que se hizo en 2003 por iniciativa privada, que nosotros no lo hubiéramos hecho así, o hubiéramos intentado negociar con los privados para que fuera diferente, pero que sí que es verdad que..., o sea, que tomamos la decisión de decir: «Si hace quince años que hay un plan urbanístico que está pendiente de ejecutarse, no vamos a...», aparte de que se tiene que poder ejecutar, no tiene sentido repensarlo, sino que lo que tiene sentido

es que finalmente se ejecute de manera definitiva. Porque yo creo que parte también de esa sensación de trastienda que tienen los vecinos de la calle Lancaster, un poco Guàrdia, tiene que ver con tener ahí una cosa parada desde hace quince años que no se sabe muy bien qué va a ser.

No sé si me dejo alguna cosa más.

El Miquel ha marxat. Llàstima. Volia preguntar-li això de treure els vigilants de l'Hospital de Sant Pau. Crec que és de l'època del Maragall, però m'he quedat amb les ganes de saber de quin moment estava parlant.

Jordi i Olga, us responc una mica alhora als dos. Som molt conscients que a Sant Pau tenim un problema. Abans la Maria Elena parlava dels menors. No sé si estàveu des del principi de l'Audiència. No? D'acord. Doncs, llavors torno a repetir el que comentava. Primer, Sant Pau. Això, en som conscients, de fet, Mossos sí que ha anat fent intervencions puntuals, que potser no els heu vist, però sí que hi han anat quan hi hagut persones que podien ser problemàtiques, o especialment problemàtiques, que es tenien detectades, sí que ha anat fent intervencions. Mossos ha anat fent intervencions puntuals quan hi havia alguna persona que tenia identificada que era una persona problemàtica, per dir-ho d'alguna forma, no tant amb presència uniformada, sinó això, amb intervencions més puntuals. Nosaltres amb els nostres equips sí que hem fet com una diagnosi molt exhaustiva de quin és el perfil de gent que tenim allà, per veure, a partir d'aquí, quins altres serveis han d'intervenir. Guàrdia Urbana també ha anat fent intervencions puntuals.

Dit això, som molt conscients que Sant Pau del Camp és un espai problemàtic. Per això també jo crec que sí que cal fer les obres. Malauradament van molt lentes, ho explicava abans a la Maria Elena, que hem fet el procés i tot això, però ara, entre que es dibuixa, es fa el projecte... —això són «tempos» legals que hem de...—, fins a juny de l'any que ve no començaran les obres, que, de fet, comencen per l'espai de gossos justament per poder tenir un espai una mica més digne.

Dit això, això no vol dir que aquests mesos puguem reforçar la neteja o fer algun tipus d'intervenció més puntual allà que ajudi a millorar aquesta percepció.

Ara bé, en el tema dels menors, que és un dels temes que anàveu comentant, el que comentava al principi és que qui té plenes competències en matèria de menors, de joves menors, és la Generalitat. És a dir, l'Ajuntament, per molt que volguéssim poder acollir-los i allotjar-los durant la nit, no podem legalment. El que sí que estem fent és col·laborar amb la Generalitat en diferents qüestions: els hem ofert espais, els hem ofert també col·laboració amb diferents serveis. Ara bé, per no dir: «Això és cosa de la Generalitat i llavors ens desentenem.» Què ens ha passat? Sempre hem tingut menors no acompanyats. Ara mateix, aquest any, hem tingut una arribada molt major, un nombre molt major de menors no acompanyats, on els serveis i també les entitats que treballen amb aquests menors estan absolutament desbordats.

I aquí es donen diferents problemàtiques, diferents situacions. Una és que el gruix d'aquests menors és gent, en realitat tots, que venen com buscant un futur millor, que tu comentaves, Olga, de dir: «Esto ya no nos lo creemos.» És veritat que podem tenir un petit nombre que té una activitat més problemàtica o més delinqüencial. Jo intentaria ser molt curós en no generalitzar, perquè, de fet, la gran majoria d'aquests menors no estan en aquest... Llavors, què ens passa? Que aquí l'esforç que hem de fer extra és amb aquests menors que no es vinculen, que es diu, que no aconseguim

que estiguin dins dels programes que fan les entitats o dins dels programes que impulsa la mateixa Generalitat o l'Ajuntament, que alguns són aquests que tenim a Sant Pau del Camp. I aquí, efectivament, la Generalitat, que ha de fer-ho, està absolutament desbordada. Han arribat ara no recordo exactament, però gairebé és com el doble de menors que van venir l'any passat, i això implica que tots els espais..., ja no només espai físic perquè hi dormin, perquè aquest estiu han estat dormint a comissaries de Mossos i Guàrdia Urbana, sinó tots els recursos que tu hi has de posar estan absolutament desbordats.

Jo el que comentava al principi de l'Audiència, per això ho preguntava, és que en realitat això sí que s'està treballant, però a nivell de ciutat i a nivell... La Generalitat ha creat unes taules de treball on participem com a Ajuntament, perquè s'ha d'abordar des d'una perspectiva de país i d'Estat. No és només una qüestió que només estigui passant a Barcelona o a aquí, al centre. Llavors, hi ha una part en què nosaltres sí que estem fent com programes i tot això, però és una cosa que s'ha d'abordar amb més perspectiva que no només la pròpiament local.

Ara bé, això, sí que em comprometo a, més enllà del fet que hi hagi les obres, que jo crec que ajudarà a canviar les dinàmiques, prèviament poder fer alguna intervenció més puntual en temes de neteja i en altres temàtiques que no estan... Tota la gent que està en l'assentament i els menors requereixen una intervenció més integral, que s'ha de poder treballar amb altres administracions també. Però almenys aquella part que té a veure més amb l'espai públic, poder anar fent coses fins que comencin les obres.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el segon torn per a les persones que en vulguin fer ús.

El Sr. Joan Carles Gascón

A veure si tinc temps, quatre cosetes.

Sobre això d'abans, que m'he oblidat dir que encara no m'ha respost la secretària de la comissió.

Després, sobre el tema dels gossos, a veure, abans de l'ordenació aquesta que esteu parlant, al parc de la Ciutadella hi havia un cartell que posava que s'havien de portar lligats i pràcticament ningú els portava lligats. No vull dir que tothom, però molts no els portaven. Això ja molt abans de l'ordenança aquesta.

Sobre els efectius de la Guàrdia Urbana en la seguretat, ara sí que n'hi ha efectius, es veuen efectius als carrers, de Guàrdia Urbana i policia. Ara sí que es veuen. Perquè falten sis mesos per a les eleccions, i això es nota.

Una coseta més. A la nit jo una vegada vaig trucar a la Guàrdia Urbana a la una per problemes de sorolls al carrer d'Allada-Vermell. I em van trucar a les tres. Això em va passar dues vegades. Em van trucar a les tres dues vegades de dues nits. I quan ja havia passat el problema.

I després el Jordi (Subías? #02:43:08) em va dir que em trucaria de l'altra intervenció, al CAP del Casc Antic, però no m'ha trucat ni m'ha dit res.

El Sr. Jesús García

Las vecinas de Lancaster en consell de Distrito de 2017, en el punto 3,93, te decían que tú les habías aconsejado que hiciesen las denuncias individualmente. ¿Cómo la

hicisteis en miles de viviendas? Segundo, que Habitatge les aconsejaban que cogiese al grupo de abogados Cuatrecasas.

Después, en las elecciones de 2015, la práctica del PSC de comprar grupos organizados, como, por ejemplo, paquistaníes y vecinos, la ejercisteis vosotros en Nou Barris. ¿Eso qué quiere decir? Vale.

Hay un artículo muy interesante que se publicó en El País, que es «El líder era el infiltrado». Buscadlo en Google.

Después, con lo del Teatro Arnau, tú me dijiste claramente que te habían dicho que no se investigaba el lavado de dinero negro.

Segundo, el Ayuntamiento tiene funcionarios, abogados, que pueden hacerlo. Siempre la excusa de la justicia. Justicia controlada, como constantemente estáis denunciando.

La Sra. Olga Baldrich

Sé que el dilluns dia 3 hi ha una reunió al Col·legi Collaso i Gil, et convidó que vinguis, si no t'han convidat. I espero que tinguis la gentilesa de donar-los una reunió ja per «solventar» la problemàtica, perquè els que ens estem jugant la cara som nosaltres, no són ni els Mossos ni la Urbana. Som nosaltres. Avui han detingut un noi, l'he vist jo emmanillat al terra, i als deu minuts ja estava al parc.

El Sr. Jordi Rodríguez Sala

Solo decir que yo entiendo, claro, que son muchas tribus las que hay allí y que es difícil manejar un poco la seguridad allí. Pero esperemos que no pase nada. Pero, si algún día pasa algo, ¿qué se hará? ¿No pasará nada? ¿Se quedará todo como está? ¿O tiene que pasar algo para que realmente se actúe de verdad?

Gracias.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

Perdona, traslladem a la secretària de la comissió que et respongui.

Sobre el tema que dius de Guàrdia Urbana, sí, els efectius que tenim ara mateix són hores extres, no són efectius estructurals de la comissaria de Ciutat Vella, hi ha una part d'efectius que hem incorporat a l'estiu de la nova fornada de Guàrdia Urbana que ha entrat, però molts dels que estem veient ara tenen a veure amb hores extres. I, per tant, sí que s'ha anat posant diners en hores extres. No té a veure amb les eleccions, sinó té a veure amb la coordinació postmacrooperatiu policial que es va fer aquí, al Raval, per poder tenir un manteniment de la feina. No es fa només una intervenció puntual i es marxa, sinó que es fa aquest manteniment.

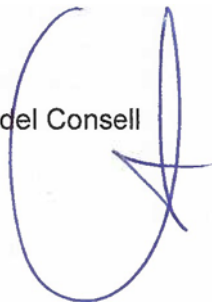
Olga, perdona, no t'havia dit res d'això dels... No t'havia entès això dels vuit mesos. Entenc que m'estàs dient que fa vuit mesos que vau demanar una reunió. Doncs, disculpa, no n'era conscient. Llavors, l'agendem. Sí que et dic que el dilluns hi ha aquest retorn del projecte de Sant Pau. Jo no hi aniré, anirà part del meu equip, però això no vol dir que no ens puguem veure i també comentar els detalls que considereu.

Y, Jordi, no es que hay que esperar a ver qué pasa, sino lo que estaba intentando compartir es la complejidad también de la intervención allá, que no se trata solo, por ejemplo, de poner una patrulla de Guardia Urbana o de Mossos d'Esquadra, sino que son perfiles que tenemos que ir pudiendo sacarlos poco a poco. Eso no quiere decir que no se vayan haciendo intervenciones puntuales, que tanto Mossos como Guardia Urbana sí que van haciendo.

Amb això crec que ja estem.

En no haver-hi altres assumptes a tractar, la **presidenta** agraeix la presència i la participació a tots els assistents i aixeca la sessió a les 21.54 h.

La secretària del Consell

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized 'G' followed by a smaller, more complex flourish.

Vist i plau
La presidenta

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized 'H' followed by a smaller, more complex flourish.